SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya. . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL:POBLE:CATALÀ

DIRECTOR
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMPTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÉFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.490 — BARCELONA, DISSABTE 30 DE DESEMBRE DE 1911 — UN NÚMERO, 5 CENTIMS

ACADEMIA FARGA
PIANO VIOLÍ SOLFEIG COMPOSICIÓ
Inauguració de cursos el primer janer
RAMBLA CATALUNYA, 114
Preus y horaris en el propri local

EL SIGLO
GRANS MAGATZEMS
Desde'l 27 de desembre
EXPOSICIO PARCIAL Y VENDA
DE
Joguines y articles pera regal
REIS
Dies 3, 4 y 5 de janer
Grandiosa exposició y venda
en els locals de planta baixa
y part del primer pis
Variadíssims assortits
Últimes novetats

Les manies de don Quixot

La guerra del Rif y les acusacions a Fransa. Imprudencies inconcebibles.-La gravetat de l'actual situació

Entre les moltes manies del pobre don Quixot, hi ha la de creure que tot lo que li succeeix de mal es degut a una má oculta que contra d'ell treballa. Les seves bogeries el porten sovint a situacions difícils y a conflictes greus. Y en comptes de reconéixer la propria culpa, vol carregarla a un altre. En comptes de veure en les desventures que li passen el resultat dels seus desvariegs y de les seves ineptituts, s'entossudeix en atribuirles a elements extranys y misteriosos.

Don Quixot no sab compendre que la guerra crónica declarada al Rif es conseqüencia natural y inevitable de la funesta política africana dels governs de la monarquia. Y s'ha ficat al cap que tot es obra de gent que li vol mal, y que aquelxa gent són els francesos.

Ja fa temps que dura la cantarella. Les acusacions contra Fransa venen de lluny. Peró en els darrers dies, amb motiu dels cruents combats del Quert, les acusacions s'han accentuat extraordinariament, y adhuc han sortit de llavis de cert ministre.

Això constitueix una imprudencia inconcebible. Un ministre que parla com ha parlat el general Luque, demostra no tenir les més elementals condicions pera ocupar el seu alt lloc. El mateix president del Consell ha hagut de censurarlo. En qualsevol altre país que no fos aquest, el tal ministre hauria hagut de presentar la seva dimissió.

L'embaixador francés s'ha molestat per les apreciacions del ministre. Se li han donat explicacions. Peró l'efecte causat per les apreciacions esmentades no pot destruirlo ningú.

En vista d'aqueixes coses, quina opinió han de formar els diplomátics y els governs extrangers de la diplomacia y del Govern espanyol?

***

Les acusacions de don Quixot als francesos són excessivament categóriques y perilloses en alt grau. El llenguatge heroic de certs periódics recorda el que contra els Estats Units s'empleava durant l'última guerra de Cuba. Vegis com parla «El Ejército Español»:

«Contra estas sugestiones y manejos, contra estos nuevos ataques, debemos prepararnos con tiempo. Sin entrar ahora en disquisiciones filosóficas, ciego estará el que no advierta que de pronto ha surgido un nuevo factor en la fórmula que entraña el problema rifeño. De hoy en adelante es con alguien más que con las cabilas del Rif con quien tenemos que luchar, y nuevas asechanzas, nuevas traiciones, se incuban ya en los barrancos inexplorables del interior.

Hay, por tanto, que estar preparados á todo evento, y lo primero que debe hacerse es poner á nuestro Ejército de Melilla en condiciones de poder rechazar en cualquier momento las agresiones de que pueda ser objeto por parte de las cabilas azuzadas por agentes extraños. Es posible que esta necesidad imponga algunos sacrificios: no sería de extrañar que después de los 2,000 hombres que con acertada previsión ha enviado allí el ministro de la Guerra, no porque hagan falta para combatir, sino para dar algún descanso á las fuerzas, necesitadas de algún reposo por las fatigas de estos días, sea preciso mandar más tropas. Nada hay de esto todavía; pero la eventualidad puede presentarse y creemos que él país debe mirarla cara á cara.

Sería un pecado de lesa Patria en el que, seguramente, no querría caer el Gobierno, que por estas ó las otras consideraciones de un orden menos elevado se dejara de hacer en Melilla todo lo que exigen el prestigio y el alto interés nacional.

Repetimos que por hoy nada hace temer que ese caso llegue, que esa necesidad se manifieste. Pero si llegase, el Gobierno no debe vacilar un solo instante. El honor de la Patria pediría obrar con toda energía, pesara á quien pesara y costase lo que costase.»

Peró es que en realitat hi ha raons serïes pera parlar en aquesta forma? Es que resulta tant misteriós, tant inesplicable, lo que al Quert succeeix?

Res d'això. El fet de que tinguin els moros armes y municions en certa abundancia, s'explica perfectament. Cal esser un maniátic de la mena de don Quixot pera veure extranyes y fosques circumstancies en les agressions dels kabilenys. A «La Correspondencia de España» explica «Juan de Aragón» lo que don Quixot troba inexplicable. Diu el susdit periodista:

«Oigo decir y leo que Francia da armas y municiones á los rifeños y que envía bereberes al Rif para que nos combatan. ¡En mi vida he oído disparates mayores! Y digo disparates mayores, porque ni á Francia le conviene que por Argelia ó por el Atlántico entre en Marruecos un solo cartucho.

¿Razones? Pues ahí van. A Francia no le conviene que en el Rif haya combates porque esos combates son un nuevo argumento favorable á España, ya que ésta podrá decir que su zona va á costarle, y le cuesta, un río de oro y de sangre, y, por lo tanto, que bastante sacrificada resulta con lo que le haya tocado en suerte. No recibo — podrá decir España — un territorio; recibo el derecho á conquistarlo, que no es lo mismo. Es decir, que los ataques de ahora son argumentos que el señor marqués de Alhucemas esgrimirá para decir que el hueso rifeño — ¡que ya es hueso! — debe ir acompañado de alguna buena tajada.

El Rif quieto, tranquilo, pacificado, con los moros besándonos los zapatos, sería ahora mal argumento para defender nuestros derechos; pero el Rif revuelto, agitado, sangriento, costándonos oro y sangre, es y será argumento decisivo para que el mundo entero se convenza de que España va á recibir de sus manos, no un regalo, sino una carga. ¿Cómo, pues, iba á ser Francia tan demente que nos diese argumentos con que defender nuestro punto de vista? El punto de vista que consiste en defender nuestra zona Atlántica, invocando lo ruin y costoso de la zona Mediterránea.

Y en cuanto al contrabando de guerra, ¿qué decir?

En el Rif se ha hecho, se hace y se hará, mientras España no tenga media docena de vapores pesqueros armados para perseguir el contrabando, un comercio diario de armas y de municiones. Lo hacen españoles, franceses, ingleses, belgas, alemanes, holandeses, moros, judíos, gibraltareños, portugueses, pescadores, contrabandistas, comerciantes y agentes de fábricas de armas muy conocidas. Esa es la verdad, y no otra.

Se hace á todo lo largo de la costa rifeña, y casa hay que envía á los zocos millares de cartuchos á cambio de reses, de huevos, de gallinas y de pieles, cuando el dinero escasea. Por un cartucho, una docena de huevos; por seis, una gallina; por quinientos, un buey; y los fusiles, desde treinta duros hasta cincuenta, según la carestía.

¿Franceses? No, no culpemos á nuestros vecinos, porque los culpables podrían ser hallados mucho más cerca.»

***

Es evident que la campanya antifrancesa d'una gran part de la prempsa espanyola ha trobat ajuda en les mateixes esferes governamentals. «En descargo de los periódicos — escriu «El Liberal» de Madrid — débese advertir que esas indicaciones respecto de las insidias de Francia han provenido de los alrededores, cuando no de las interioridades del Gobierno.» Això dona una notoria gravetat a la campanya. La seva repercusió en les negociacions franco-espanyoles per forsa se farà sentir de manera desagradable. El disgust dels francesos no deixará d'influir en la política de la República envers Espanya.

Además, el procedimient empleat en aquelxa campanya es contraproduent del tot. Té tota la raó «El Liberal» al dir lo que seguèix:

«Ciertas habían de ser tamañas suposiciones, y la buena política consistiría en ordenarlas y documentarlas calladamente, para convertirlas, donde y cuando hubiere lugar, en eficacísimo argumento; no en lanzarlas de modo inconsiderado y gratuito á la voracidad del público.

Dados los tratos en que nos hallamos metidos, hubiera sido para nosotros gran ventaja poder quejarnos de Francia; y es gran inconveniente el que hoy, por nuestra excesiva ingenuidad, pueda Francia quejarse de nosotros.

Harto apretada está la corbata que nos hemos ceñido al cuello, para que todavía nos entretengamos en echarle otro nudo.»

Precisament ara que está embrancat en delicadíssimes negociacions amb Fransa, don Quixot sofreix una exacerbació de les seves malaltisses manies. Y un maniátic es sempre un ser desagradable y perillós.

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICÀ
PELAI, 42, PRINCIPAL
De conformitat amb lo previngut en l'article 12 dels Estatuts, se convoca als senyors socis a l'Assamblea general ordinaria que tindrà lloc avui, dissabte, dia 30 del corrent, a les dèu del vespre.
LA JUNTA.

Homenatge al Teatre Català

Una bella festa

Ara que tant s'ha parlat de la crisi del Teatre Català, quan aquí's trebalia pera posar remei definitiu a la seva decadencia tranzitoria, ha sigut una bella iniciativa la dels bons empordanesos que demá, a La Bisbal, rebran homenatge al nostre Teatre en la persona d'aquests homes eminents que's diuen Angel Guimerá, Ignasi Iglesias, Santiago Rusiñol y Enric Morera.

Havia d'esser l'Empordá, aquell tros de la nostra terra tan fondament catalana, ont sembla que hi hagi quedat el caliu d'aquells bells entusiasmes patriótics que arboraven l'ánima de l'antiga Grecia; havia d'esser l'Empordá qui posés l'ardenta flama de la seva ánima enamorada de totes les coses belles en aquesta gran obra de la regeneració de la nostra dramática.

Convenen festes aixi. Convé que s'ensenyi a les multituts catalanes l'amor an el nostre art, ensenyantli a estimar els artistes que'l fan gloriós amb les seves obres. Convenen aquestes festes, amb tota la seva teatralitat y la seva pompa, per dues capitalíssimes raons: pera fomentar l'amor de la nostra gent a les manifestacions artístiques catalanes, pera conduirla a sentir fervor y entusiasme per aquesta expressió fonamental de l'ánima nostra, que es el teatre, pera portarla a fruirne les obres ennoblidores, alluny antia de les turpituts que se li ofereixen en certs genres teatrals forasters, de reconeguda acció embrutidora y descatalanitzadora. Convenen, també, perquè'ls nostres artistes, del contacte amb l'entusiasme de la multitut, en sortiran enfortits y encoratjats pera dur a terme amb més braó la seva tasca creadora.

Per això nosaltres enviem an els bons empordanesos de La Bisbal la nostra més cordial enhorabona per la seva iniciativa.

Dr. Serrallach *Vies urinarias*
12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, n.° 9.

Gran ocasió Màquines d'escriure Underwood, Royal, Smith, Adler, Empire, Remington, Continental, etc., a meitat de preu. 3 anys de garantia per A. Delqué, mecànic especialista. Clarís, 36, ent.

ECOS

NI LES VILES de la «Cote d'Azur», ni Málaga la daurada, ideal ciutat pera totes les vides capvespral s, ni les illes mediterránies que com aquelles montanyes nostres tot l'any floreixen, primavera y tardor, ni les Canaries que encara arrosseguen ufanoses el calificatiu gentil d'Afortunades, tenen les hores inefables d'aquest hivern barceloní. Ara que tots parlen de llatinitat y mediterranisme, per qué no glorificar aquest diví blau del cel nostre, aquest amor paternal del sol, aquesta seguida clemencia de la Natura, aquests capvespres de cada dia, després dels quals un pot repetir la frase d'espiritual orgull den Copée: «Aquesta tarde el sol s'ha post pera mi sol».

Abans, quan la Naturalesa feia broma amb la Societat d'Atracció de Forasters, fent nevar en el mes d'abril damunt els cartells que exaltaven a Barcelona com a ciutat d'hivern, hi havia alguna veu y alguna ploma que cantaven la bondat del nostre sol en les crudeltats hivernenques. Avui, quan en ple desembre, sembla que tinguin de florir els admellers y substituir les dones els velluts per les muselines, ningú se'n recorda de ponderar la meravella d'aquests dies. Tan fácil que fora repartir per hotels y lloc mondans anuncis de la nostra ciutat, amb la temperatura d'aquests dies oficialment comprovada, lo mateix que telegrames als grans diaris, anunciantla quotidianament.

Qué fora costós? Naturalment, peró ja que'l sol que tots ara boneim no'ns costa res, al menys que'ns costi la propaganda. Una ciutat es com un producte, com un espectacle y si el que més anuncia es el que més ven, l'anunci farà que'l camí de Barcelona ho sigui de romiatge pera'ls malalts poderosos, pera'ls que plens de «spleen», volen estar plens de confort, pera'ls que semblen girasols, pera'ls que trobarien interessant viure a Europa, malgrat trobarse a Espanya, pera'ls que sigui allá ont sigui no ansíen altre cosa que trobar a l'estiu un umbráculy a l'hivern un bon invernacle.

—o—

EN PRAT GABALLI está a punt de publicar un altre llibre de versos: «Oracions ferventes». Són versos d'amor, peró diguem en honor den Prat, que no tenen aquell regust de galanteria versallesca com ja es vulgar ús en molts joves nostres y en gairebé tots els de Castella. Hi ha en ells una moderna subtilitat y una deliciosa gracia, paraleiament a una forsa que'n podriem dir «masculina», pera oposarla a les acostumades galanteries sonetistes d'adolescent epigramátic. A l'atzar, escullim una poesia del llibre, que'ns faltava dir está editat exquisidament per l'Horta:

La meva amor, estima los balades

Semblá que l'aire tinguès
l'alé cálid dels rosés.

Hi havien tres roses vives,
inflamades,
que adoraven les miradas
lascives
del vell faune meridiá.

—Quina de les tres será
la preferida
del amor qui dona vida?—

La primera s'avensá
vers la candenta mirada;
y amb ella morí abrusada.

La segona en el roser
brandá com un encenser
la corola emfebrosida;
y el foc l'havia marcida.

La tercera, quietament,
presa d'amoros torment,
vessá una llágrima; y ella
s'elevá com una estrella
que posá més claretat
en el front del benamat.

La constitució del nou Ajuntament

El quefe de la minoria federal nacionalista de nostre Ajuntament rebé de don Raimond d'Abadal, representant de la minoria de la coalició de dretes, la carta següent pera conéixer l'opinió de la minoria de U. F. N. R. respecte a la constitució del nou Ajuntament:

Carta del senyor Abadal

Barcelona, 20 de desembre de 1911.
Senyor don Joaquim Lluhí y Rissech
Present

Distingit amic: Próxima la constitució del nou Ajuntament, nosaltres creiem que'l sentit de les darreres eleccions, que es el d'una eloqüent manifestació de la voluntat del cos electoral de Barcelona d'excloure de la direcció y, per conseqüent, dels cárregs directius de l'Ajuntament al partit radical, ens imposa un criteri determinat y una conducta clara y definida.

Tant per part de l'U. F. N. R. com per part de la Lliga Regionalista, a la que's va sumar per aquest efecte la coalició de les dretes, se va donar a les eleccions passades aquesta mateixa significació, que la majoria de la ciutat va confirmar.

Aquesta majoria obtinguda per dites agrupacions rebutja marcadament al partit radical, y si volem respondre a la manifestació del sufragi, que en aquest cas, al nostre entendre, s'ha pronunciat en el sentit que més convé a Barcelona, hem d'adoptar el criteri de constituir l'Ajuntament y distribuir els cárregs directius d'ell als regidors elegits per ella, amb exclusió del partit radical.

Crec que'l criteri de l'U. F. N. R. será igual al nostre en aquest punt, y, esperantho aixi, en nom dels meus companys regionalistes y además dels regidors elegits de la coalició de les dretes, invito a vosté, en representació dels regidors de l'U. F. N. R., a que'ns posem d'acord respecte a la manera de distribuir les Tinencies d'Arcaldia en conformitat amb aquest pensament.

Esperant la seva prompte contestació, quedo de vosté afectíssim s. s. y amic,

Raimond d'Abadal

Resposta de la minoria de l'U. F. N. R.

Rebuda la carta transcrita, el senyor Lluhí Rissech reuní en son estatge als regidors que formaran en el próxim Ajuntament la minoria d'U. F. N. R., acordantse en dita reunió que'l senyor Lluhí Rissech contestés, com aixi ho feu, al senyor Abadal en la forma següent:

Barcelona, 25 desembre de 1911.

Senyor don Raimond d'Abadal

Distingit amic: En contestació a la vostra carta del dia 20 de l'actual, en nom de la minoria de l'Unió Federal Nacionalista Republicana tinc el gust de dirvos que'l sentit de les darreres eleccions es él que resulta del nombre de regidors elegits y de la significació amb la qual respectivament varen presentarse a solicitar els sufragis del cos electoral de Barcelona. Nosaltres creiem que seria una habilitat política absolutament equivocada y estéril crear una aparencia de majoria en el moment de constituir l'Ajuntament, si després no existia la majoria pera mantenir y desenrotllar un pla de govern municipal en benefici de la ciutat.

En conseqüencia, la minoria d'Unió Federal Nacionalista Republicana ha concretat el seu acord en els termes y manifestacions següents:

Primer. Creures obligada a constituirse en el nou Ajuntament en minoria fiscalisadora, sense intervenció en el govern municipal, per no tenir forsa pera exercirla en bé de la ciutat y dels ideals que preconisa y sustenta.

Segon. Declarar que si les altres minories consistorials estimen necessari constituir l'Ajuntament a tenor d'una justa distribució de Comissions y cárregs entre tots els regidors, no tindrá inconvenient en sacrificar el seu criteri ni en aportar el seu concurs.

Y tercer. Expressar la ferma resolució de respondre, amb fidelitat y eficacia, a una obra administrativa y social que contribueixi al desplegament y a l'esplendor de la nostra gran metrópoli patriótica.

Me poso a les vostres ordes pera tots els fins pertinents a l'execució del transcrit acord, esperant que en ell hi veureu un criteri y una actitut que s'inspiren en els més alts devers de ciutadania, alhora que constitueixen una base de treball pera la nostra obra.

Vostre afectíssim s. s. y amic,

J. Lluhí Rissech

Rèplica del senyor Abadal

En contestació a la seva carta, va rebre ahir el senyor Lluhí del «leader» de les dretes de l'Ajuntament, aquesta resposta:

«Barcelona, 29 de desembre de 1911.
Senyor don Joaquim Lluhí y Rissech.
Present.

Distingit amic: He rebut la vostra atenta carta del 25 del corrent, en contestació a la meva del 20, y la he comunicada als meus companys que han de formar part del pròxim Ajuntament. Hem pres nota de les observacions fetes en ella y dels acords de la minoria de la U. F. N. R. que'm comuniqueu, y vos trasmeto el criteri que hem adoptat.

No hem pensat mai nosaltres en constituirnos juntament amb vosaltres, formant una majoria; no tenint un programa comú amb nosaltres, teniu raó en dir que l'existencia d'una majoria no respon a la realitat. Nosaltres entenem també que constituim, y constituirem, minoria en l'Ajuntament, y en aquest sentit la nostra funció será especialment fiscalisadora, sens perjudici de fer en lo possible obra positiva en aquelles coses en que en bé de la ciutat esperem que coincidiran els vostres vots amb els nostres.

Peró malgrat el no constituir majoria, nosaltres entenem que pels efectes d'evitar mals que'l poble de Barcelona ha demostrat amb els seus sufragis que volia evitar, haviem de sumar el número dels vostres vots amb els nostres pera conseguir que les Tenencies d'Arcaldia no quedessin en mans dels radicals. Un criteri distint creiem que no respon a la voluntat dels ciutadans que'ns votaren.

Per aquesta raó, rebutjat el partit radical per les majories de les eleccions passades, nosaltres entenem que no respondriem a lo que Barcelona espera de nosaltres si no fessim tot lo possible pera conseguir que no tinguessin aquelles Tinencies els radicals. Aixi es que tinc de refermar tot lo dit en la meva anterior, sentint que'l vostre criteri, que respecto, no coincideixi amb el nostre.

Ara, en quant a la resolució de colaborar y fins empendre tota aquella obra administrativa y social que, donades les circumstancies, sia possible en bé de la ciutat, la tenim tots molt fermament arrelada; y en quant a la necessitat de que en la distribució de llocs en les Comissions s'estableixin aquelles consideracions mutues que la necessari l'existencia y respectives forses de les distintes agrupacions, la reconeixem com a nascuda de la realitat y ens emmotllarem a lo que dita realitat demana.

Espero que en l'actuació d'uns y altres dins de l'Ajuntament ens trobarem repetides vegades en la coincidencia de criteri, que sent molt que aquesta vegada no existeixi vostre affm. amic y s.,

Raimond d'Abadal

Reunió de la minoria de l'Unió F. N. R.

Pera contestar a la segona carta del senyor Abadal el senyor Lluhí tornará a reunir a la minoria de U. F. N. R. pera donarli compte d'aquella.

Abans de la reunió el senyor Lluhí celebrará una entrevista amb el representant de la futura minoria lerrouxista, senyor Serraclara, el qual ha convocat per separat als representants de les altres minories, senyors Lluhí y Abadal, pera tractar també amb ells de la formació del cartipàs municipal.

Aquestes reunions, convocades pel senyor Serraclara, tindran lloc avui mateix, per lo que es probable que avui mateix també pugui celebrarse la reunió de la minoria municipal de U. F. N. R.

Notes polítiques

Una eleció

Avui ha de celebrarse sessió general de l'Econòmica d'Amics del País, pera cambiar la Junta. Cessa en el càrreg de president don Narcís Verdaguer y Callís, al qual els vots regionalistes, reaccionaris y conservadors volen substituir pel marquès de Camps.

Demanant clemencia

Alguns detinguts amb motiu de la passada vaga fracassada, han enviat aquest telegrama:

«Presidente Consejo de ministros.—Madrid. En nombre propio y demás detenidos sucesos septiembre de participación no comprobada, acudo reconocidos sentimientos recta justicia que animan buen corazón V. E. en súplica tenga á bien apoyar demanda nuestra libertad solicitada interín trámites proceso.—Luis Bulffi.»

Preparant l'unió

Abans d'ahir a la nit havia d'efectuarse a la «Maison Dorée» el banquet amb el qual els conservadors obsequien al director del «Diario de Barcelona», don Lluis Soler y Casajoana.

Els organisadors esperaven les adhesions dels senyors Maura y Cambó, pera l'obtenció de les quals han treballat, perquè volen fer veure que conservadors y regionalistes comencen a esser «uns mateixos».

El banquet sembla que's celebrará'l dia dels Reis.

Miting de protesta

Els conservadors, carlins y Defensa Social, tots els reaccionaris, en fi, preparen un miting de protesta contra la política radical y revolucionaria. Tindrá lloc a la Sala Imperi, d'aquí a poc.

El nou arcalde y la prempsa

Els diaris que fan comentaris sobre la designació del senyor Sostres pera arcalde de Barcelona, en general se mostren en certa manera complascuts. «El Progreso» n'es una excepció; en el número del matí les emprèn contra'l senyor Sostres, no deixantlo de caciquista de la pitjor mena. Per cert que assegura que nosaltres estem tan contents del nomenament, noticia que no sabem per ont l'haurà pogut endevinar, perquè no hem demostrat en cap de les notes dedicades an això, ni satisfacció ni goig perquè'l senyor Sostres sigui enlairat a l'Arcaldia de Barcelona.

Sabem que efectivament es un dels caciquistes més típics dels que ha produit la política madrilenya a Catalunya, y això, al contrari de lo que creu la gazeta lerrouxiana, sempre equivocada, no'ns disposa pas a favor seu. Peró no hem avensat ni avensem ara judicis sobre la seva gestió, que seran segons sigui aquesta.

De lo que sí n'estem contents y satisfets es de que hagi sigut tret de l'Arcaldia aqueixa nulitat que's diu marquès de Marianao, maniquí de la majoria lerrouxista, a la qual ha deixat sempre el Municipi en moments crítics pera Barcelona, y que'ns sembla ha batut el «record» en lo de ferho malament.

Per l'indult dels de Cullera

S'ha enviat aquest telegrama:

«José Canalejas, Madrid. — Por humanidad, Centro Nacionalista y «Veu Capellades» piden indulto condenados Cullera. — Mas.»

Homenatge an en Rizal

Avui, dia 30 dels corrents, organisada per «Renaixement», tindrá lloc en son hostatge social, Cassadors, 4, primer, vora la Plassa de Sant Just, una important vetllada política, commemorativa del XV aniversari del fusellament den Josep Rizal, el martre de la llibertat de Filipines.

Els senyors Emili Roig y Trius y Francisco X. Casas Briz, posaran de relleu diferents y exemplars aspectes de la vida den Rizal; prenent part en la vetllada altres elements y representacions de l'Associació Nacionalista Catalana y de la Secció de Propaganda d'aquesta entitat.

La presidencia de l'acte, que promet revestir excepcional importancia, ha sigut oferta a l'Unió Catalanista, que de molt bon grat l'ha acceptada.

L'acció de la «Joventut»

La Joventut Federal Nacionalista Republicana de Mataró, d'acort amb el Centre Autonomista Republicá de dita ciutat, ha organisat una festa pera solemnisar la entrada de l'any nou.

La festa l'han denominada «campany de companyerismes», y tindrá lloc demá a la nit, en l'estatge d'ambdues societats. Se llegiran poesies y diversos correligionaris farán ús de la paraula.

Es probable que assisteixi a la festa un representant de la Joventut de Barcelona, a la qual han ofert els bons amics de Mataró la presidencia de la festa.

A la Lliga

Abans d'ahir a la nit tingué lloc l'anunciada conferencia del senyor Par a la Lliga Regionalista, sobre'l régim municipal de Budapesth.

Com a próleg de la disertació, el senyor Abadal, que presidia, dirigí unes paraules de salutació als senyors Rusiñol y els tres companys desgarriats de l'exército regionalista y tornats ara a les fileres que acapdillen en Cambó y en Prat.

El senyor Rusiñol contestá amb unes altres frases plenes de mel pels directors de la Lliga. Entre altres coses, digué que estima-

va tant als regionalistes, que sempre havia treballat d'acort amb ells y que felicitava an en Cambó perquè s'havia decantat a la monarquia, ont el senyor Rusiñol també hi té les seves simpaties, segons digué.

Després d'això, el senyor Par disertá sobre'l tema proposat.

La Joventut F. N. R.

Se convoca als socis de la Secció Universitaria de la J. F. N. R. a l'Assamblea general ordinaria que tindrá lloc avui, a dos quarts de quatre de la tarde, en el C. N. R. del carrer de Pelai, 42.

Orde de l'Assamblea:

Memoria del secretari. — Estat de comptes. — Renovació de la meitat de la Junta. Proposicions. — El secretari, Joan Barberá.

***

Demá, a les onze del matí, se reunirá en el C. N. R. del carrer de Pelai, la Secció d'Acció Política de la Joventut F. N. R., pera procedir a la renovació del seu Consell directiu.

Els projectes de l'Enric Morera

Una interviu amb l'eminent mestre

Densá de l'arribada de Buenos Aires del gran compositor, li sentírem parlar de projectes y de plans que volia realisar. Tots sabem la vecmencia del temperament den Morera, fet d'entusiasme y de generositat. Lo que ell volia fer, no podia trigar a comensarse, perquè no és ell dels que esperen, ni dels que s'espanten pels obstacles, ni dels que's queden a mitg camí.

Divulgar els plans que portava en el pensament l'eminent compositor, sabent ademés que eren d'un caràcter colectiu y públic, ens semblá d'interès pera'ls nostres llegidors. Y per això hem visitat al mestre, pera que indiqués en una interviu, quins eren aquests plans y quin abcans y finalitat tenien. El senyor Morera se mostrà propici y favorable a la nostra demanda y heusaquí lo que podem dir:

Ja d'abans de marxar a l'Argentina, en Morera havia tingut l'intent d'influir en la vida dels chors den Clavé, continuant, en certa manera, l'obra de l'immortal músicpoeta. Fins arribà a realisar alguna gestió y tot, que no donà resultat, perquè al costat dels chors s'hi havien creat alguns interessos particulars que no tenien gran cosa que veure amb l'obra artística den Clavé y que jugaren desseguida una serie d'influencies y presions pera evitar que en Morera intervingués en les societats chorals.

En Morera es un fervent admirador den Clavé. «Jo no soc d'aquests que bescanten an en Clavé y el troben vell, ens digué. La forsa popular de les seves cansons y la trascendencia que'ls chors creats per en Clavé han tingut a Catalunya, no són iguallades per cap obra semblant. La seva herencia vaig creure que estava a punt de ferse malbé, posada en mans que potser no sentien l'idea noble que inspirà an en Clavé al ferla y jo no podia menys de dòldrem del tresor que's perdia, perquè per mi encara avui l'organisació dels chors creats pel gran músic, es una forsa formidable, social y artística, que pot fer molt de bé als obrers en el sentit d'instruirlos y d'afinarlos y al mateix temps a l'art musical, que per la seva virtut pot arribar a les classes humils de Catalunya.

«Perquè jo — continúa en Morera — soc un enamorat del chor, que es l'instrument amb que canta'l poble. L'orfeó, al menys tal com acostumen executar els orfeons de aquí, no m'entusiasma, però'l chor sí. Jo estimo el crit del chor, de la massa choral ben grossa y entusiasta, que ressoni estrident y poderós com un gran esclat de passió de les multituts, molt més que no pas la mitja veu y les «floriturres» de l'orfeó, que ressonen bé en l'habitació recullida però no en l'ample teatre o'n la plassa pública. La meva música es aquesta, la del poble, ben vibrant y valenta, plena de notes fortes y robustes. Al meu entendre, en Clavé havia comensat això y jo pretenc ara veure si podem ressucitar la seva obra amb la seva pristina puresa y finalitat.»

En Morera ens explica en aquest punt, còm, tornat de l'Argentina, entrà en negociacions amb els que dirigeixen els chors den Clavé, y còm, en una recent assamblea de choristes, en la qual hi havia representades o adherides més de 200 societats euterpenses, se'l nomenà director artístic de totes elles, amb el més grun entusiasme per part de tots els presents.

El plan den Morera es el següent: Pensa fer una federació de totes aquestes societats chorals que hi ha escampades per tot Catalunya les quals poden arribar a reunir una multitut de més de trenta mil choristes. Ja eren més de quinze mil els que hi havia representats en l'assamblea primera de que hem parlat.

Personalment en Morera anirá visitant totes aquestes societats pera ensajar ell mateix les pesses dels repertoris, que préviament haurá unificat.

Conegut el dó de sugestió que en Morera — ánima entusiasta, amiga del poble — exerceix sobre les masses chorals, y les seves extraordinarics dots de director, se pot pronosticar que sabrá canviar del tot, infondintlos nova vida, els organismes chorals y ferne un gran instrument d'enaltiment social y artistic. Després anirá organisant per totes les comarques catalanes, festivals als quals concorreran milers y milers de ciutadans, que sota la batuta audas, enérgica y imperativa del mestre, donaran una impressió de grandiositat y potencia incalculables.

En Morera, parlantnos d'aquest projecte que ell ja veu próxim, cosa d'uns quants mesos, se transfigura. La seva veu s'emociona y la seva má se mou nirviosament, com si ja empunyés la batuta que ha de fer moure les grans munions a les quals pensa encomanar sos generosos entusiasmes artístics.

Aquest es el plan den Morera, ja en vies de realisació. A mitjans de janer les societats euterpenses s'han de reunir novament pera ratificar la designació de mestre director y desseguida comensará la feina. Organisará les societats amb un repertori igual, renovantlo, però sempre deixant que les composicions den Clavé siguin el nervi dels concerts. Després comensará els viatges pera conéixer als seus cantaires, pera véurels y encoratjarlos amb la gran eficacia de la seva fe, pera infóndrels una estima y una confiansa al seu art, que ara potser no tenen, pera dirlos que l'obra den Clavé deu millorarse, assaonantla de dues coses que'n són la seva essencia: de poble y de música de poble.

En Morera, que viu del seu art, de les seves solfes y de les seves llissons, vol emprendre aquesta obra sense cap estipendi. «Si me parlessin de sou, no ho faria, ens deia. Lo que vull es independencia artística y apoi en els que creuen que'l meu propósit es bó. *Estimo al poble y estimo la música; unir aquestes dues coses que tan juntes van a Catalunya*, es feina pera la qual no necessito estímuls pecuniaris. Es el meu cor y el meu amor que m'ho fan fer.»

Y torna a entusiasmarse amb la grandiositat de la seva empresa, pera la qual creu que'ls més interessats, els choristes den Clavé, estan fortament entusiasmats y en la millor disposició.

Li augurem un éxit y el felicitem per endavant.

En Morera ens despedeix, demanatnos:

—Sobre tot parleu forsa den Clavé; que's vegi que es la continuació de la seva obra lo que anem a empendre; la reorganisació y enfortiment dels seus chors, amb sava d'art musical, d'amor y de confiansa en la obra. Dieu que fora una llástima deixar morir una forsa cultural tan gran, per desídia y indiferencia. Y sobre tot, que fora una ofensa a l'immortal músic poeta que tant s'estimava al poble.

Sessió de l'Ajuntament

(Acabament)

Segueix lo de la llum

Seguint la discusió sobre'l dictamen adjudicant l'arrendament del servei de la llum, després del senyor Lluhí, al final del discurs del qual deixárem la ressenya ahir matí, parlá el senyor Nualart dient que's vol ocupar de l'aspecte técnic de l'assumpte. Demana una pissarra y quan aquesta ja es a l'hemicicle manifesta que vol demostrar que amb la solució Barcelonesa la llum será més cara.

Pregunta per qué no's compten les 270 mil pessetes que val el llum de les dependencies municipals.

Es indecis en el dictamen lo que's refereix als 700 focus d'arc voltáic que hi han pels carrers.

Estudia el preu de 30 céntims donat per la Barcelonesa, més 5 céntims per amortisació. El descomposa convenientment pera demostrar que es car. De tal manera, que'ls 13 céntims de cost se converteixen en 11 céntims y una décima, qual diferencia al cap del any portará que l'Ajuntament pagará 35,200 pesetes de més que lo que hauria de pagar.

Els senyors Marial, Santamaria y Mir peguen la certesa d'aquests datos, entaulantse un viu debat entre aquests y l'orador.

Insisteix el senyor Nualart en sos punts de vista dient que no está disposat a deixarse desmontar per les interrupcions.

Y, així, davant de la pissarra comensa a fer cálculs y números demostrant que'l preu es car y la conservació igual. No surt per en lloc, diu, l'economia de les 800,000 pessetes.

Lo que procedia, acaba dient, era declarar desert el concurs y comensar de nou.

Com que cap regidor vol intervenir en la discusió del vot de la minoria, aquest se posa a votació nominalment. Es rebutjat per 35 vots contra 4.

El senyor Vallés y Pujals, el quefe dels regionalistes, naturalment, com sempre, ja no's troba al saló.

Se procedeix a la discusió del dictamen de la majoria.

El senyor Nualart abans demana que's llegeixi la reial orde que's dictá referent an aquesta qüestió. Així se fa.

El senyor Lluhí demana que pera estalviar temps se voti nominalment la totalitat del dictamen. Jo, diu, pera donar exemple, no pronuncio cap discurs combatentlo: votaré en contra reproduint les raons que he fet abans.

Votat nominalment es aprovat per 29 vots contra 10

Retirada

El senyor Nualart, en nom dels seus amics, declara que, disconformes en un tot amb lo que va a ferse, ells, després d'haver votat en contra, se retiren del saló mentres duri la discusió d'aquest assumpte.

El senyor Mir diu que això no es ni hábil perqué resulta que'ls regionalistes se retiren després d'haver intervingut en la discusió, y després d'haver votat, lo qual es igual que un assistent a un banquet se retirés després d'haver menjat dos plats y d'haver begut xampany.

El senyor Marial recorda que ell ha votat en la ponencia contra totes les proposicions y seguidament les emprén contra'l «Crédit y Construccions», a la qual califica de papellona dient que sembla impossible que hi hagi hagut un partit que hagi amparat la seva solució afirmant que es municipalisadora.

Els senyors Lluhí y Monegal: Demano la paraula. (Rumors.)

Continua el senyor Marial demanant que l'arcalde fassi gestions pera enterarse de si el Crédit y Construccions ha anat a trobar a la Barcelonesa pera proposarli retirar la seva proposició mitjansant 500,000 pessetes.

Afirma que la solució del Crédit y Construccions hauria estat una broma pesada y que s'alegra de que'ls que la patrocinaven hagin retirat el seu vot particular.

Explica el per qué ha votat contra la subasta y per qué contra'l dictamen de majoria, lo qual ho ha fet per consequencia.

Seguidament passa a la pissarra pera demostrar la veritat de l'economia de 800 mil pessetes que ofereix la Barcelonesa.

Acaba declarant que si per alguna proposició hagués de votar, votaria per la de la Barcelonesa, per créurela la més ventatjosa pera Barcelona.

Parla'l senyor Lluhí.

Diu que en aquest debat anormal hi ha de aportar algunes manifestacions. Per de prompte l'actitut del senyor Nualart y dels seus amics no li plau, per quant ell se veu obligat a votar contra cada una de les bases del dictamen.

Tampoc, diu, vull aportar cap millora, per via d'esmena, an aquest dictamen, perqué ja he declarat abans que considerava que era aquesta una obra morta, per náixer amb vicis de nulitat.

Tant el senyor Monegal com jo hem vingut seguint una a una totes les reunions de la ponencia y de la comissió; hem seguit totes les evolucions de la questió; hem seguit els informes dels técnics.

El nostre camí está senyalat per una petjada de dos ideals: l'aconseguir una economia tangible y la d'anar a un principi de municipalisació.

Ens hem aconsellat amb persones que pel seu talent y per la seva experiencia poden esser els guies de tots nosaltres y aquestes persones ens senyalaren com a mínim d'economia a aconseguir un milió de pessetes.

Per això, donos, desde'l primer dia varem declarar que estavem disposats a votar aquella proposició que representés pera nosaltres aquells dos ideals.

Peró anem al dictamen dels técnics, amb l'examen del qual podem veure que la economia de la Barcelonesa es d'unes 400,000 pessetes y que la del Crédit y Construccions passa d'un milió.

En aquestes circumstancies, tenint aquesta darrera paraula del técnic, nosaltres haviem de notar per la proposició del Crédit y Construccions, primer per representar aquesta una economia de més de 700 mil pessetes damunt de la de la Barcelonesa; segon, per representar un principi de municipalisació, y tercer, per portar en sí més d'un milió d'economia.

Peró s'ha portat a la discusió la manera com viu aquesta Societat. Y jo us dic que no es home de justicia qui acusa á algú de no realisar alguna cosa, quan es ell qui no dona tots els termes hábils legals pera poguer realisarla.

Per això en Monegal y jo ens queixem de que no se'ns hagin donat aquells termes pera poguer eliminar la proposició del Crédit y Construccions, si es que resultava «papellona», peró pera adjudicarli el servei si de cas no n'era.

Peró resulta que'ls mateixos que escamotegen els termes legals pera que pugui aclarirse el problema, són els que'ns acusen a nosaltres de defensar «papellones». Pera dir tal cosa s'ha de tenir una puresa d'ánima que potser no tenen els que'ns acusen.

Si se'm demostra que'l técnic municipal se equivoca, jo rectificaré. Jo necessito una base técnica, incommovible, y quan la tinc edifico sobre d'ella l'edifici de la meva actitut. Si mil vegades els termes del problema se reproduissin, acaba dient, mil vegades reproduiriem l'actitut nostra, que es digna y honrada.

Rectifica també el senyor Monegal.

El senyor Marial, diu, ha reconegut que tant el senyor Lluhí com jo anem de bona fe. Peró de nosaltres ningú n'ha de respondre. Si el senyor Marial o un altre m'hagués de avalar, jo'm retiraria del Consistori.

En aquest assumpte sobra precipitació. Si els de la ponencia ens equivoquem, per qué no's poden equivocar els que no'n són?

Explica seguidament lo succeit en la ponencia y en les comissions respecte la modificació de les proposicions de les societats concursants.

Y es precisament per aquestes modificacions — diu — que'l nostre vot siguí condicional, com ho fou el dels senyors Lladó y Tauler, que proposaren una solució condicionada y alternativa.

Afirma que preguntat el senyor Marial respecte la certesa de determinat punt técnic, aquell regidor no'l contestá, alegant que sols era aficionat.

Tan convensut estic, acaba dient, de que no sabem lo que anem a votar, que a la primera votació me retiraré del local.

Rectifica el senyor Nualart insistint en sa retirada y en la dels seus amics; (els regionalistes abandonen el saló).

Rectifiquen també'ls senyors Marial y Monegal y intervé'l senyor Tauler pera confirmar lo dit per aquest darrer.

Els senyors Monegal, Juncosa, Iglesias y Ferrer també's retiren.

Fi

Se voten les bases del dictamen, essent aprovades amb una esmena del senyor Lladó y amb el vot en contra del senyor Lluhí.

S'aprova una proposició concedint efectivitat a uns empleats interins y s'aixeca la sessió a dos quarts de sis del matí.

ELS REPUBLICANS DE L'EMPORDÁ

Avui, dissabte, dia 30, a les nou de la nit, tindrá lloc a Torroella de Montgrí, un gran miting, pera solemnisar l'inauguració oficial de les dues entitats polítiques d'aquella vila

LLIGA REPUBLICANA

Y

JOVENTUT F. N. R.

Hi parlaran:

DON MIQUEL PAYET
President de la J. F. N. R. de Torroella

DON JOSEP BOFILL
"De la Lliga Republicana„

DON ALBERT DE QUINTANA
President honorari de la Joventut que s'inaugura

DON ORIOL MARTORELL
Regidor electe y President de la J. F. N. R. de Barcelona

DON PERE COROMINAS
Diputat a Corts per Barcelona

L'acte tindrá lloc en el grandiós local de la Lliga Republicana.

Del Govern civil

La vaga dels ebanistes

El governador no tenia ahir mitgdia noticies de la vaga dels ebanistes. Lo únic que sabia es que la vaga no s'ha extés en relació a ahir y que ahir el nombre de vaguistes no passava de la quarta part de l'ofici.

Visites

Entre moltes altres visites, rebé ahir matí el senyor governador les dels diputats a Corts senyors Godó y Iglesias (E.) y de l'inspector de la companyia de M. a S. y a A., senyor Cardenal.

Quan els periodistes sortiem del despatx del senyor Portela, hi entrava el nou arcalde, senyor Sostres, que acabava de pendre possessió del seu cárreg.

LLIBRES

C. A. de D. del C. g de l'I. Revista anyal 1911

Aquesta revista conté'l cicle de conferencies d'educació civil que en el C. A. de D. del C. y de l'I., ha tingut lloc en l'any que mor, y les memories y discursos que amb diversos motius se foren.

Llegint totes aquestes oracions en que's parla bellament de totes les idealitats que més apassionen y enalteixen als homes, pensant que han ressonat en el sí d'una associació exclusivament formada per modests dependents de comers, se sent una reconfortadora alegria y s'obre'l cor a les més somrientes esperanses. — C. S.

L'ORQUESTRA MUNICIPAL

Fa dies que's parla amb insistencia en els círcols literaris y artístics de Barcelona, del gran projecte de convertir la Banda Municipal en orquestra simfónica, projecte ideat per l'eminent mestre Pahissa y del que ara parlarem pera donar a conéixer les innegables ventatges que de la realisació d'aquesta idea en resultarien en els tres ordes: artístic, social y económic, que amb més extensió desenrotlla el seu autor en la memoria que ha presentat a l'Ajuntament, després del seu viatge a les principals capitals europees, aont la música ha assolit l'esclat que tots coneixem.

ASPECTE ARTÍSTIC

No es necessari esforsarse en demostrar la superioritat artística d'una Orquestra sobre una banda; tothom sense excepció hi estará pionforme. Mes, pot fins negarse a una banda tot valor d'art pur, perqué, no tenint repertori propri ha de nodrirse d'arreglos d'obres simfóniques escrites originariament pera Orquestra, a no ser que toqui solament bal's, marxes y passos-dobles. L'instrumental d'una banda es en conjunt innoble y els instruments d'Orquestra que en ella hi figuren veuen la seva sonoritat pura perduda en l'ilimitació de l'aire lliure amb el remor dels llocs públics, y coberta y maculada pels sons sorollosos y buids dels instruments propris de la banda.

Tampoc es precís insistir en explicar la necessitat de que Barcelona posseeixi una magnífica y constant Orquestra, donos aquest es un general desitg.

Ni la Societat Catalana de Concerts, ni en Crikboom, ni l'Associació Musical, ni en Lassalle amb la Filarmónica Barcelonesa, ni el Liceu amb oposicions y tot, etc., etc, han lograt constituir una Orquestra bona y durable, perqué ha faltat sempre la base — uns honoraris suficients — que pugui lligar l'artista a l'obra d'art, donos els millors professors a Barcelona es comú que no formin part de les Orquestres per serloshi més beneficiós altres contractes de més duració y retribució, y menys fadigoses.

No es de creure, donos, que per iniciativa particular s'alcansi, lo que tantes vegades que s'ha intentat ha fallat. Amb la garantia de la protecció oficial se logrará esculli y reunir els millors professors, y no veurem en l'Orquestra les variacions continues de personal desde'l «concertino» al «timpani», que fan impossible tot avens en la bellesa del conjunt; del professor podrá exigirse estudi y capacitat, atenció y compliment estricte dels seus devers, y podran executarse les obres més interessants o modernes, costoses a voltes pera un peculi particular, y els instruments més perfeccionats substituiran als rudimentaris o defectuosos de que disposen sovint els músics per falta de medis pera adquirirne de bons, o per poc interés en proporcionarse de més moderns.

Així s'obtindria una bona Orquestra y una sólida escola y estil pels instrumentistes, y encara més, una protecció y estímul pera els compositors catalans, donos l'Orquestra Municipal tindria l'obligació ineludible de donar a conéixer una quantitat determinada d'obres simfóniques catalanes cada any, a més de les que ja formessin part del seu repertori. Substituint la subvenció que's concedeix al Liceu, per la cessió a l'empresa del gran teatre de l'Orquestra Municipal a un preu molt més baix que'l que ara paga, s'obtindrien encara dues ventatges de gran importancia artística pera Barcelona y Catalunya: el posseir el Liceu una Orquestra magnífica, unificada y constant com no ha tingut mai y que li permetria colocarse al costat de les millors escenes líriques; y el poder exigir de l'empresa, en compensació de la subvenció, l'estrena anyal d'una ópera d'autor catalá a més de la repetició de una o dues també d'autor de casa, ja conegudes.

ASPECTE SOCIAL

Tot quant pugui fer una banda per la cultura general fent sentir en llocs públics y per la gent humil les obres immortals de la música, ho faria en molt més alt grau y d'una manera més positiva l'Orquestra Municipal perquè donaria un concert setmanal amb entrada pública (si bé podrien ferse pagar les localitats), y lo que la banda no pot tocar o'n dona, si ho toca, una falsa y rebaixada idea, ho podria sentir el poble amb tota la perfecció possible en la nostra ciutat.

Sens dubte fora això molt més democràtic que no el continuar tenint una banda bona o dolenta, per l'educació musical del poble.

Així també no's donaria'l cas de que en l'espléndida ciutat de Barcelona se celebrin solament un número reduidíssim de concerts simfónics l'any, amb intérvals de llargs mesos en que estem privats els barcelonins de sentir bona música; no es extrany, donos, que perdin la costum d'assistirhi quan novament se n'anuncien.

Pels serveis de l'Ajuntament la banda no es indispensable ni convenient—més ho fora l'Orquestra en exposicions, funcions de gala, etcètera—però si així no vol considerarhio el Consistori, pot continuar mantenint, per utilisarla en els actes més precisos, una reduida banda composta pels individus de la actual que no tinguessin lloc en l'Orquestra; y si no ho creu així, podria amortisar les plasses sobrants o buscàrloshi equivalencia en l'empleu.

ASPECTE ECONOMIC

L'Onquestra Municipal, per estar composta de major nombre de professors y haver d'esser un xic més ben retribuits, tindrà un pressupost més pujat que la banda, però en canvi té l'enorme ventatja sobre aquesta, de que pot obtenir ingressos en els concerts corrents y en altres de major solemnitat que podrien organisarse, perquè'l gasto seria infim tenint l'Orquestra ja pagada; podria admetre contractes, que indubtablement se li oferirien, per concerts, temporades líriques, etc., sempre que fossin compatibles amb la dignitat que mai hauria d'abandonar l'Orquestra Municipal, y que foren una positiva font d'ingressos, que junt amb lo que representaria la subvenció donada al Liceu, no sols equilibrarien l'excés del pressupost de l'Orquestra sobre la banda, sinó que encara proporcionaria beneficis aplicables al seu perfeccionament y a estímul dels professors.

En resum: una banda no es útil ni a l'art ni a la ciutat; Barcelona necessita una bona orquestra per correspondre a la seva reputació musical y l'Ajuntament es l'únic qui pot constituirla; l'Orquestra Municipal seria magnífica perquè reuniria els millors professors de Barcelona; fora un apoi considerable per l'escola musical de compositors catalans; un gran benefici per la cultura pública, y finalment, no seria gravosa al pressupost municipal.

Converteixi, donos, l'Ajuntament la banda municipal en «Orquestra Municipal», seguint l'idea del mestre Pahissa, y realisará una gran obra en benefici de l'art, la cultura y la ciutat que representa.

LES ELECCIONS ALEMANYES

El dia 12 de janer se celebraran les eleccions del Reichstag. -- Se considera segur un gran aument dels diputats socialistes. Les dretes en perill

«Le Peuple», de Bruxelles, acaba de publicar un article del prestigiós «leader» socialista Emili Vandervelde sobre les próximes eleccions generals a Alemanya. Aquestes eleccions tenen una extraordinaria importancia, no solament pera la política interior de l'Imperi germánic, sinó també pera tota l'Europa. Per això creiem interessant traduir el notable article de Vandervelde, en el qual está exposat clarament el problema de la política alemanya actual.

Héuvosel aquí:

«Fora dels paisos de llengua alemanya, se parla poc de les vinentes eleccions del Reichstag. L'atenció del gran públic está posada en altres coses. Els diaris van plens de noves, veres o falses, sobre la guerra italo-turca, la revolució xina, les tentatives d'estrangulació de la Persia per la Russia, avinguda amb l'Anglaterra. Sols en la premsa alemanya, o en la premsa austriaca, pot un hom enterarse de les posicions preses pels diversos partits y dels resultats probables d'una lluita electoral que pot tenir, sobre la política del món enter, importantissimes repercussions.

Ja desde ara una cosa es segura: y es que la democracia socialista pendrá una esclatant revenja de les «eleccions hotentotes» de 1907, que li arrebassaren tants de lloc, sense aturar, no obstant, la progressió dels seus vots.

Ningú, en efecte, posa en dubte, ni els mateixos adversaris, que després del 12 de janer la fracció socialista del Reichstag devindrá més nombrosa que mai ho hagi sigut. Tota la qüestió está en saber si els nostres amics seran vuitanta, o cent, o més.

Aquesta victoria, assegurada per endavant, será pera el Socialisme internacional enter, un poderós reconfortant.

Encara que no tinguessin més que aquest resultat, les eleccions alemanyes serien ja, pera totes les altres seccions nacionals del nostre partit, un encoratjament y un exemple.

Peró nosaltres n'esperem més y millor. Esperem que la jornada del 12 de janer no será solament un éxit pera la democracia socialista, sinó una desfeta, y una desfeta decisiva, pera la reacció conservadora y clerical.

Es sabut que en el darrer Reichstag, d'ensá de la caiguda del príncep de Bülow, la majoria estava formada pel bloc negre y blau, es a dir, per la santa alianza dels católics y dels luterans, de la gent del Centre y dels agraris, dels antisemites, dels grans terratinents de la vella Prussia, dividits en moltes qüestions, peró units per l'odi al socialisme y a la democracia, per la por de veure disminuits els llurs privilegis de classe, per la necessitat de defensar el trono y l'altar, aquelxes garanties essencials de llur propria dominació.

Aquesta majoria tornará a formarse després del 12 de janer?

Afortunadament, es poc probable.

Els resultats de les nombrosissimes eleccions parcials que han tingut lloc de dos o tres anys ensá, fan preveure que'l partit del Centre católic perdrá alguns llocs, que'ls conservadors en perdran molts més, y que, en suma, en el Reichstag els partits d'esquerra estaran seriament reforsats.

Es ben veritat que entre aquelxos partits d'esquerra, hi ha nombrosos elements que no valen més, o no valen gaire més que'ls blaus o els negres de la dreta. Si els liberals de l'Alemanya del Sud són, en general, forsa decantats a fer concessions a la democracia, els de l'Alemanya del Nord són, primer de tot, antisocialistes, y sempre estan disposats a donar al Govern llur concurs pera agravar les cárregues militars o votar impostos que pesen sobre tot damunt de les classes treballadores.

Mes, así y tot, si el bloc blau y negre s'esfondra, si la majoria clerical-conservadora queda reduida a una minoria, la constitució de tota altra majoria no deixaria d'esser difícil, y en aquestes condicions, la democracia socialista, devinguda, segons totes les probabilitats, la fracció més nombrosa del Reichstag, com ja es el partit més nombrós de l'Imperi, estaria en situació d'exercir una influencia molt més grossa que en el passat.

Y això és precisament lo que han de desitjar, adhuc si no són socialistes, tots aquells que senten amor a la pau del món y la por de veure un dia l'aristocracia militar que governa encara la Prussia y, per la Prussia, l'Alemanya, desencadenar sobre l'Europa el flagell d'una guerra general.

Certament, no creiem pas que'l perill de guerra's degui a aquelx sol factor d'orde polític, y amb tot el cor hem aplaudit a Jaurés quan, darrerament, a la tribuna de la Cambra francesa, s'honorava denunciant les responsabilitats, en la situació internacional actual, del seu propri Govern y de l'Europa capitalista sencera.

Peró, per grans y complexes que siguin aquelxes responsabilitats, no per això tenim menys la convicció de que, en l'hora present, el principal perill de guerra es a Alemanya y que aquelles paraules de Mirabeau, en 1788, seguelxen essent certes: «La Prussia es avui, sobre'l continent, la sostenidora de la pau o la provocadora de la guerra».

Sí l'Anglaterra, en efecte, o la Franса (per no parlar més que de les potencies occidentals de primer orde) aumenten d'any en any llurs pressupostos de la guerra y de la marina, es principalment perqué aquelxes democracies, governades per burgesles liberals, y massa industrialisades pera esser realment guerreres, temen una agressió de l'Alemanya. Y si l'Alemanya, per la seva banda, se transforma en un immens camp atrincherat, amb els seus formidables ports de guerra, es principalment perqué está dominada per la Prussia y perqué la Prussia, al seu torn, es governada, gracies al miserable sistema electoral de les tres classes, per una camarilla de senyors feudals de gran sabre y de dents llargues, que no més viuen del proteccionisme agrari y del militarisme professional y que amb llurs provocacions, amb llurs tartarinades, amb el llur estat crónic d'exaltació belicosa y amb llurs apelacions incessants a la forsa brutal, són pera la pau d'Europa una permanent, una temible menassa.

Y bé: pera acabar amb aquelxos «nobles», qué es precís?

Es precís que'l poble alemany devingui amo de sí mateix; que la conquista del sufragi universal sanegi la política prussiana; que l'Alemanya, en una paraula, deixi d'esser una monarquia militar pera devenir, com l'Anglaterra y la Fransa, un país de Govern parlamentari, ont els poders reals emanin de la nació.

Es pera la realisació d'aquelxos fins próxims que, sense perdre un instant de vista llur fi darrer, lluiten els nostres companys d'Alemanya.

Com més forts, com més nombrosos siguin, més faran prevaléixer llurs reivindicacions democrátiques, més probabilitats hi haurá de que la pau d'Europa sigui mantinguda. Y per això llur victoria no será solament llur victoria; será, guanyada per ells, una victoria pera tots els amics de la pau, pera tots els demócrates, pera tots els socialistes.

E. VANDERVELDE

J. M. de Vocals Associats

Disensió del pressupost ordinari pera 1912

Salutació de l'arcalde

A les 5'10 de la tarde comensa.

Se llegeix l'acta de l'anterior la qual es aprovada.

Presideix el nou arcalde don Joaquim Sostres.

Seguidament el senyor Sostres s'aixeca. Diu que ve a l'Ajuntament amb propósits de pau y de concordia. No vinc, afirma, amb caràcter de Napoleó ni de Sixte V, sinó a cooperar a la tasca profitosa del Municipi.

Hauria pogut esperar el dia de constitució de l'Ajuntament pera saludarvos, peró això ho hauriau pogut pendre com una indelicadesa. Per això us dirigeixo aquestes paraules.

Proposició incidental

Alguns vocals no regidors presenten una proposició incidental demanant que's suspengui la sessió al cap de quatre hores pera repéndrela demá (avui).

El senyor Mir pronuncia un discurs pera dir que tant li fa que s'aprovi com que no.

El senyor Lluhí accepta la proposició per créurela encertada, tant més quan nomenantse una ponencia mixta pera estudiar les esmenes, se podrá estalviar molt temps.

Igualment s'hi adhereix el senyor Carreras.

Rectifica'l senyor Mir, intervé'l senyor Gimeno y s'aprova la proposició unánimament.

El pressupost d'Aixample

Se posa a discusió el pressupost especial pera la zona d'Aixample, que ascendeix a la suma de 6.684,584'52 pessetes.

El senyor Lluhí diu a propósit del mateix que creu que deu esser aprovat, per esser poca diferencia com l'anterior y per saldarse sense déficit.

El senyor Gimeno opina lo mateix.

Després una a una se van aprovant a pes de cárrega les diferentes partides.

S'aprova la totalitat.

El pressupost d'Interior

Transferencies de crèdit

Abans d'entrar a la discusió de la totalitat del pressupost se dona compte d'algunes transferencies de crédit que són aprovades després d'haver parlat y votat en contra el senyor Carreras Candi.

Les tarifes de consums

Se llegeixen les tarifes de consums.

El senyor Lluhí pregunta si són iguals que les de l'any passat, a lo qual el senyor Mir contesta afirmativament, si bé hi hevenishi introduit algunes aclaracions.

Se dona per satisfet el senyor Lluhí, peró el senyor Carreras demana que s'especifiquin les aclaracions aquestes.

El senyor Mir li contesta.

Contesta el senyor Carreras dient que ha formulat la pregunta a pregs de diversos vocals no regidors.

El senyor Lladó fa la mateixa pregunta del senyor Carreras.

Aleshores el senyor Mir, un xic molestat, diu extranyar la demanda per quant el senyor Lladó ve obligat a estar enterat de l'assumpte per pertányer a la Comissió de Consums.

El senyor Lladó nega que hagi intervingut en les tasques de la comissió, per lo qual no coneix les tarifes.

El senyor Mir: S. S. ha assistit a les reunions de la comissió.

El senyor Lladó: Sols hi he assistit pera fiscalisar, ja que considero funesta y ilegal la tasca de la comissió.

El senyor Mir: Lo mateix dic jo. També hi he anat pera fiscalisar als demés.

En Soriano bot de l'escó. Demano, diu, al senyor Mir que expliqui aquestes paraules.

El senyor Mir: Jo he dit, lo que he dit.

El senyor Lladó: Demano que les tarifes quedin sobre la taula per un ulterior estudi.

El senyor Mir: He donat paraula d'honor y torno a donarla de que no hi ha diferencies essencials. El fer deixar sobre la taula les tarifes es perdre'l temps.

El senyor Lladó: El senyor Mir dona una paraula d'honor que respón a un convenciment de la seva conciencia, peró que consti que está equivocat. Jo he pegat una ullada al projecte y veig que ha estat canviat.

El senyor Mir: Sols es ha 10, de la qual ja he parlat. La meva paraula d'honor está donada y está molt per sobre de la de S. S.

El president, agitant la campaneta: Igual que la de tots.

El senyor Lladó: Y la meva per sobre de la de S. S. (Rumors.)

El senyor Mir: Y cá! (Soroll.)

El senyor Gimeno: Nosaltres creiem satisfactories les explicacions del senyor Mir.

El senyor Lladó, després, a pregs de la presidencia, retira la proposició, essent aprovades les tarifes.

Respecte unes devolucions de recaudacions de consums procedentes de concerts y en virtut d'exportació de productes, en Soriano presenta una esmena demanant que no s'aprovin.

La combat el senyor Lluhí per considerar que es injusta y pot perjudicar als que's dediquen a la matansa.

En Soriano diu al senyor Lluhí que havia promés combatre les devolucions, peró el senyor Lluhí li contesta que lo que prometé fou gestionarho al sí de l'Ajuntament.

En Soriano retira l'esmena.

La totalitat

Se posa a discusió la totalitat.

El senyor Lluhí la combat breument. Diu que en principi podria estar acertat el projecte perqué introdueix una reducció en els gastos generals de l'actual pressupost, peró

que no pot considerarlo bo, desde'l moment que s'aumenta fins a xifres considerables els gastos pera empleats.

El senyor Nualart igualment combat l'aument de sous dels empleats.

El senyor Mir pronuncia un llarg discurs de trons y llamps defensant el projecte. Diu que'l temps demostrará com la tasca dels radicals havia de salvar a Barcelona (!).

Sospensió

Després d'un breu debat s'acorda, ja distesa la totalitat, sospendre la sessió fins a les onze del matí de demá (avui).

Abans, a les nou, se reunirá la ponencia que estudiará les esmenes y la qual s'acorda que estigui formada pels senyors Pardinas, Ferrer, Amargós, Togores y Gimeno.

Y s'aixeca la sessió a les 7'20.

ANUNCIS OFICIALS

JUNTA DEL PORT DE BARCELONA

Autorisada aquesta Junta per Reial Orde del 30 de janer de 1908 pera l'emissió d'un Empréstit de 20.000,000 de pessetes, representat per quaranta mil obligacions, amb arreglo al plec de bases aprovat per Reial Orde de 9 de juliol de 1900, acordá en sessió del 10 de febrer de 1908 emetre dit Empréstit, del que hi ha actualment en circulació 28,000 de les citades obligacions.

Aquesta propria Junta, en sessió del 13 del corrent mes, ha acordat, inseguint el plan establert pera la colocació successiva de dites obligacions, treure a pública subasta un nou lot, en número de 5,000, per un valor total de 2.500,000 pessetes, mitjansant les següents condicions:

1.ª La colocació se verificará per medi de subasta pública, que tindrá lloc el dia 17 del próxim mes de janer, a les quatre de la tarde, en el saló de sessions d'aquesta Junta, situat en el pis principal de la casa Llotja.

2.ª Les obligacions seran al portador, de cinc-centes pessetes cada una, y disfrutaran l'interés anyal del quatre y mitg per cent, pagader per trimestres vensuts, en primer de janer, primer d'abril, primer de juliol y primer d'octubre de cada any, sense necessitat d'anunci en els periódics, y a la sola presentació dels cupons facturats.

3.ª El primer cupó d'interessos de les obligacions que comprén aquesta subasta, será el corresponent al primer d'abril del próxim any de 1912.

4.ª Les obligacions, estaran lliures de contribució pera els prenedors. Els impostos, timbres y demés que deguin satisferse a l'Estat, seran pagats directament per aquesta Junta del Port de sos cabals.

5.ª L'amortisació de les obligacions d'aquest Empréstit, comensará als deu anys de sa respectiva colocació; y haurá de quedar acabada lo més tart als trenta anys. L'amortisació s'efectuará per sorteig el dia dos de janer de cada any, y per un import igual a la totalitat dels fondos que aproximadament resultin sobrants, després d'complert el servei d'interessos, gastos d'empleats y demés atencions de la Junta aprovades per la Superioritat.

6.ª Serveix de garantia al pagament dels interessos d'aquest Empréstit, y amortisació de totes les quaranta mil obligacions que ho integren; d'import dels arbitris creats y que's crein pera les obres y serveis dependents d'aquesta Junta del Port, així com les mateixes obres y quants recursos de la mateixa dependguin», conforme disposa especialment la citada Reial Orde de 30 de janer de 1908.

7.ª El tipu mínim a que s'admetran proposicions pera l'adquisició d'obligacions, será el de la par en moneda corrent.

8.ª Les proposicions podran ferse per una o més obligacions, presentantles en pleg tancat y arreglades a l'adjunt model, a la Secretaría d'aquesta Junta, ont s'admetran durant els dies 15 y 16 del próxim janer, de deu a dotze del dia, mitjansant el dipósit d'un cinc per cent de l'import de les obligacions demanades en la Dipositaría-Pagaduría de la mateixa, la qual expedirá l'oportú resguard.

9.ª A l'hora fixada pera la subasta en la condició 1.ª, la Presidencia d'aquesta Junta, després d'anunciar que va a procedirse a l'obertura de les proposicions presentades, disposará la seva lectura per orde correlativu, advertantse l'oportuna acta del resultat. Dintre dels dos dies següents, la Junta adjudicará als millors postors les obligacions demanades, y se procedirá, si an això hi hagués lloc, al prorrateig entre proposicions iguals y al sorteig supletori pera les fraccions; entenentse que la publicació del resultat de l'adjudicació en el Botlletí Oficial y dos periódics locals, produirá tots els efectes d'una notificació en forma feta als proposants.

10.ª Els que resultin adjudicataris, hauran d'entregar en la Secretaría d'aquesta Junta desde'l dia següent de publicada l'adjudicació fins el 3 de febrer próxim inclusiu y de deu a dotze del dia (en els hábils), el reste de l'import de les obligacions que'ls hagin sigut senyalades, baix perdua, en altre cas, del dret adquirit y del cinc per cent dipositat en l'acte de la suscripció, el qual quedará a favor de la Junta. Al satisfer dit reste, s'entregaran a l'adjudicatari les obligacions que hi corresponguin.

Barcelona, 13 de desembre de 1911. — El Vispresident, Rómul Bosch y Alsina. — El Secretari-Comptador, M. Creus.

MODEL DE PROPOSICIÓ

D. N. N. vei de... habitant en... carrer... núm... pis... ben enterat de les condicions pera la colocació de cinc mil obligacions de l'empréstit de 20.000,000 de pessetes tretes a pública subasta pera el dia 17 del corrent mes per la Junta del Port d'aquesta capital, y acceptant en totes ses parts dites condicions, se compromet a pendre (en lletra)... obligacions al tipu de (en lletra)... pessetes cada una.

Barcelona... de janer de 1912.

(Firma del proposant)

Sr. President de la Junta del Port de Barcelona.

Festes y Sports

Gran animació hi ha hagut les passades festes de Nadal en els locals de l'U. F. N. R. del districte segon, amb motiu dels balls extraordinaris celebrats per dita Societat durant les mateixes.

El primer ball tingué lloc el dia 25 al domicili social (carrer Baix de Sant Pere, 38, principal), obsequiantse a totes les senyoretes ab unes molt capritxoses bomboneres fantasia que cridaren justament l'atenció per la seva originalitat. Además s'hi sortejaren un bonic essencier-joier de cristall amb lluna biselada y un lot de diferents articles propris de la diada que'ls socis favoreserts per la sort regalaren a les simpátiques senyoretes Laura Lima y Margarida Ruiz, ballantse en honor de les mateixes un xotis de corda que'l quintet que amenisava el ball tingué que repetir pera acallar els aplaudiments de la concurrencia.

L'altre ball se celebrá al local del Fort Pius el dia 26, subastantse un ric joc de bomboneres, del qual se'n feu obsequi a la bella y distingida senyoreta Teresina Ramon, filla del provat republicá y autonomista nostre amic don Isidre Ramon, en honor de la qual sigué aumentat el programa amb un ball a la seva elecció y el qual ballá acompanyantla en el mateix un bonic estol de gentils amiguetes a les quals les respectives parelles obsequiaren amb artístics y alegres pandorets que contribuiren a fer más simpática la festa.

Cal confessar que nostres amics del districte segon són incansables y uns veritables mestres en l'organisació de festes com les que deixem ressenyades, puig totjust celebrades aquestes, ja estant preparant vetllades, balls y altres espectacles pera les vinentes festés de Cap d'any y Reis, el programa de les quals hem tingut ocasió de veure y no dubtem en calificarlo de notable y atraient.

No es d'extranyar, per tant, que la seva entitat prosperi, ja que'l correligionari que hi ingressa se troba en un Centre que alhora que no's descuida de la propaganda dels nostres principis polítics, proporciona als socis y ses families honest esbarjo en les hores y dies que descansa del treball.

Foot-ball

Demá diumenge, 31 del corrent, a les tres de la tarde, en el camp de «foot-ball» del «Barcelona» hi tindrá lloc un interessant partit entre'l «Stade Etoile Blaue» y el «Barcelona» notablement reforsat.

Pera'ls dits 6 y 7 el «Barcelona» ens anuncia la visita del «Unitet Hospitals» que tan bona fama varen deixar al públic.

EL NOU ARCALDE

Ahir al migdia prengué possessió de l'arcaldia el senyor Sostres. Aquest compareguè a Ca la Ciutat amb l'automóbil de l'arcalde, amb el qual l'havia anat a buscar el senyor Serraclara en son domicili.

A l'acte de presa de possessió hi havien presents els senyors Pardo, Vallés, Morros y Segarra. Després han entrat a saludarlo els senyors Marcilla, Ricart, Marial, Carreras y Lluch.

El senyor Gómez del Castillo presentá al nou arcalde els queles de Secció y Negociat felicitant al senyor Sostres en nom del personal del qual oferí la més decidida y lleal cooperació.

El senyor Sostres quedá agrait de les paraules del secretari y acceptá l'oferta. S'oferí com un defensor del personal honrat y treballador y afirmá que quan els regidors se fassin cárreg de la bona le que'l guia, l'ajudaran en la tasca de treballar per la ciutat.

El senyor Gómez torná a parlar agraint les manifestacions de l'arcalde y tenint paraules d'elogi pel senyor Serraclara per mentres ha desempenyat accidentalment l'arcaldia.

El senyor Serraclara feu seves les manifestacions del senyor Sostres.

SOCIETATS Y CORPORACIONS

El Centre Excursionista de Catalunya, cedint a les nombroses indicacions que se li han fet, ha acordat celebrar una altra serie de sessions de cinematógraf, que tindran lloc al cine Ideal en els dilluns del mes de janer próxim, comensant el dia 8. En el local de dita entitat (Paradís, 10, principal), s'admeten abonaments.

AVUI es l'últim dia de gracia en els Magatzems ***EL BARATO***

—MI-CAREME. Gran licor, de paladar exquisit y delicat; reconstituent; facilita les digestions. Demanis en totes parts.

El diumenge prop-vinent les alumnes de l'Institut de Barcelona pera la segona ensenyansa de la dona, farán, si el temps els ho permet, la primera de les excursions als voltants de nostra ciutat, pera estudiar la flora dels mateixos.

Les senyoretes inscrites se reuniran, a dos quarts de deu, en la Plassa de Catalunya y acompanyades del doctor Manuel Llenas, se dirigiran al lloc escullit passant pel carrer de Craywinckel, ont podran juntarse a les excursionistes, les alumnes que'ls vingui más apropósit reunirse allí.

—Zafirs se compren. Passeig Gracia, 39, 2, 1.

BOMBONERES pera bodes y batelgs. ***Fayans Català.*** Corts, 615. Teléfon 1,884.

—Climes cálids. Essent debilitant en alt grau aquest clima, exerceix una influencia depressiva sobre les funcions digestives, les quals s'alteren, presentantse generalment inapetencia, sed, fadiga, neurastenia y estreñiment, alternant devegades amb la diarrea. Se curen aquests malalts prenent l'Elixir Estomacal Saiz de Carlos.

El distingit geóleg don Albert Cardi donará demá a les nou de la nit, a l'Ateneu Obrer de S. A. de P. una conferencia pública sobre'l tema: «Geologia». Será ilustrada amb projeccions lluminoses.

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32. Especialitat en camises a mida.

SECCIÓ VARIA

En la secció corresponent insertem un anunci de la Junta del Port d'aquesta ciutat, traient a pública subasta, pera el dia 17 de janer próxim, cinc mil obligacions de 500 pessetes una, de l'empréstit de vint milions de pessetes, pera quina emissió y successiva colocació, a mida de les necessitats de les obres, fou autorisada la propria Junta per R. O. de 30 de janer de 1908.

Dites obligacions són a l'interés del quatre y mitg per cent anyal, satisfet per trimestres, lliure d'impostos pera els possedors, amb cupó corresponent a primer d'abril de l'any próxim, siguent els dies 15 y 16 del referit mes de janer, els senyalats pera la presentació de proposicions en les oficines de la Junta (Casa Llotja, principal), de deu a dotze del dia.

NO CALEN DIDES

Qui passa la pena negra amb elles es perqué vol; perqué'l GLAXO cria a les criatures amb carns més dures, ossos més desenrotllats y amb més vigor y alegria que la millor dida. El GLAXO es llet pura inalterable, que també es meravellós pera donarho, per comptes de llet, als vells, convalescents y malalts, especialment del ventrell y budells. Envia mostres als senyors metges y prospectes a qui els demani el representant a Barcelona, D. Serviá, Carme, 23, segon. Venda: Vidal y Ribas, Andreu, Viladot, Alsina. Farmacies, drogueries y comestibles.

SUCCESSOS

Accidents del treball

En el dispensari de la Barceloneta curaren a Josep Zaragoza d'una ferida contusa en el peu esquerre, causada treballant en la desarrega del vapor «Cabo Higuer», anclat en el moll del Rebaix.

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Madrid, 29, 10 matí a 9 nit

El procés de Carcagent

El fallo.--Els processats a Valencia

Carcagent. — El consell de guerra ha dictat fallo absolutori pera set dels processats.

Teodora Concha es condemnada a tres anys de presó.

Ha demanat que admetin a la presó al seu fill de dos anys.

Valencia. — Han arribat els processats de Carcagent, havent ingressat a la Presó Model.

El fiscal entregá unes monedes als nens que portaven al bras dos processats.

La «Gaceta»

La «Gaceta» publica:

Decrets admetent la dimisió d'arcalde de Barcelona al marqués de Marianao y nomenant en son lloc a don Joaquim Sostres.

Reial orde declarant que pera que'ls Ajuntaments puguin fer ús del repartiment general en les condicions determinades en l'article 14 de la llei de 12 de juny darrer y en els casos a que'l sisé y 17 de la mateixa se refereixen, será circumstancia indispensable la de que abans s'hagin utilisat en quant sigui possible ferho els demés gravámens en dit article sisé enumerats amb la sola excepció de l'establert respecte al de llogater.

Anunciant l'existencia de casos de peste bubónica a l'estació de Girgi, del Govern d'Astrakan (Russia).

Qüestionari corresponent a les materies de ingrés en l'Escola de Piscicultura y Etnologia de Reus.

De Gibraltar

Gibraltar. — Procedent de Tánger, ahont prestá auxilis al «Delhi», ha arribat el creuer francés «Friand», pera proveirse de carbó.

El dia 8 del próxim janer arribará el lord civil de l'Almiralat.

—Entrá en aquest port el vapor alemany «Adamsturn» amb els náufrags del vapor «Cresapeake», el qual s'incendiá portant a bordo un carregament de petroli.

—S'han declarat en vaga els obrers de la cárrega y descárrega de carbó en el port.

—El retorn dels feis d'Anglaterra de la India s'anuncia pera el 30 de janer.

Les biblioteques populars

La Junta encarregada de proposar l'adquisició d'obres pera les Biblioteques populars de Madrid y Barcelona, ha enllestit la llista, entregantla al ministre.

Importa 100,000 pessetes.

En Breton, conferenciant

El mestre Breton, en la seva conferencia de l'Ateneu, ha sostingut que si a Espanya no progressa la ópera no es per falta de músics excelents, sinó per altres causes: la poca conciencia amb que'ls públics lírics espanyols acullen l'alta música espanyola que'ls perteneix y el deficient apoi que l'Estat li presta.

El dia en que'l públic dipositi la seva fe en sos compositors — digué — y en el qual l'Estat organisi una educació musical més perfecta, se reformaran nostres compositors; quan el compositor estigués format, formaria un art exclusivament seu, amb els cants de la seva patria, amb son ambient, y amb ajuda de la seva inspiració y son talent mereixeria gloria universal.

Madrid, 30, de 1 a 3 matinada

Lo que diu «La Época»

Aquesta nit «La Epoca» diu, referintse a lo que deia «La Mañana», que també ha sentit quelcom de les dimissions dels generals Weyler y Pidal.

No obstant, aquest rumor se desmenteix en els centres oficials.

El matein periódic se dol de que no admetés la minoria conservadora de l'Ajuntament de Madrid la tinencia d'arcaldia que li oferien els liberals.

En Weyler

El general Weyler corregué avui a visitar al ministre de la Guerra pera manifestarli que es inexacte tot lo que s'ha dit respecte a la seva actitut y al propósit de dimitir el cárreg de capitá general de Catalunya.

Topada de trens

Bilbao. — Un tren de Triano ha topat en el pont de Galindo amb un altre tren del ferrocarril de Portugalete.

Han sortit pera'l lloc del succés les autoritats y les families dels viatgers.

Entre cabilenys.--Batussa sagnant

París. — Telegrafien de Tánger que per diferencies a propósit d'un terreny enclavat a Sierra Blanquilla renyiren els cabilenys moradors del poblat de Menas y del llogaret de Handoochapo, haventse llurat entre uns y altres una batalla, de la qual resultaren alguns morts y molts ferits.

LO DE MELILLA

Les baixes conegudes de les nostres tropes el dia 27 pugen a 67 morts y 226 ferits.-Més tropes a Melilla.--Un nou combat

Els ferits del darrer combat

Melilla. — Se van coneguent detalls de les baixes d'ahir; entre elles hi han:

Ferits: el coronel Casanova y el comandant Daban, del regiment de Melilla, y el capitá Barros, del de Ceriñola.

Han arribat en el convoi d'avui els següents ferits:

Tinent de Ceriñola senyor Rodríguez Arluce, de bala a la cara interna del ters inferior de la cuixa esquerra.

El general Ros, en la part occipital, costat dret, sense orifici de sortida.

Tinent d'Africa senyor Ortega, de bala a la má esquerra y altra en el ters superior del mateix avantbras.

Capitá de Ceriñola don Marcial Torres, de bala en la regió altagea dreta.

Tinent coronel senyor Cabañas, de bala en la part superior de la regió glútea, sense orifici de sortida.

S'ha donat orde de que'ls ferits y malalts que's trobin a la Restinga y Alfaten siguin trasliadats an aquesta plassa.

Els malalts han sigut portats a Xafarines.

El general Saboya, que arribá ahir en el vapor «Virgen del Carmen», s'ha presentat al general Aldave y probablement se encarregará de la brigada del general Ros.

L' operació combinada. -- Detalls del combat.--Les baixes

Melilla. — Se coneixen nous detalls de l'operació combinada d'abans d'ahir.

Al caure ferit el general Ros, s'encarregá del mando de la columna el coronel del regiment de Melilla, don Eusebi Garcia Gómez.

El foc apretava de valent a les cinc de la tarde, aguantantlo les companyies del regiment de Melilla amb els fusells armats amb baioneta.

El regiment de Melilla sofrí moltíssimes baixes fins a l'arribada de la columna del general Carrasco, que iniciá la cárrega a la baioneta.

L'harca fugí perseguintla les forses del general Carrasco, que causaren entre'ls moros nombrosissimes baixes.

A les sis de la tarde dos balassos mataren al coronel García Gómez.

Durant la nit hi hagué tranquilitat y solament se sentien trets ailats.

Les columnes Serra, Carrasco, Aizpuru y Regoyo han quedat a les vores del Quert.

Els barrancs estan plens de cadavres dels rifenys. Els moros fidels els enterren.

La darrera nit ha transcorregut amb tranquilitat.

Les baixes de l'enemic se calculen en 800.

Les nostres, entre morts y ferits, pugen a 300.

Del regiment de Melilla moriren el coronel don Eusebi García Gómez, el capitá Méndez y el tinent don Bruno Pérez Vázquez.

També moriren el tinent d'enginyers Requejo, el tinent del regiment de San Fernando, Sesma Cherique, y el del regiment mixte d'artilleria, Sanz.

Els ferits són: el general Ros, els tinents coronels Santaló y Cabanas, els capitans Barrios, Teresa, Villabrille, el comandant Daban y els tinents Torres, Carrizosa, Berrocal, Ortella, Bernárdez, Orales, Sevilla y Ibarra.

Avui ha tingut lloc l'enterrament dels morts en el cementiri del Carme.

Aquest matí ha mort a l'hospital el capitá Carvaza.

Els demés ferits milloren.

Ha marxat el general Zubia a encarregarse de la brigada del general Ros.

Els generals Garcia Aldave y Arizon han visitat els ferits.

La majoria dels ferits són del regiment de Melilla, que era l'encarregat de impedir que escapessin els moros.

Durant l'operació la esquadreta de canoners, composta de l'«Infanta Isabel», el «Laya», y el «Marqués de la Victoria» llensaren a l'aigua bots artillats, desde'ls quals se feu foc contra els moros a 400 metres de la platja.

El general Ros segueix millorant de la seva ferida.

De no presentarse cap complicació la curació será rápida.

La ferida del comandant Cabennas inspira temors.

De marina.--Telegrama oficial

En el ministeri de Marina s'ha rebut el telegrama que segueix, del capitá de fragata don Manuel Flórez, que mana l'esquadreta que ha pres part en les darreres operacions:

«Verificada ahir brillantíssima operació per nostres tropes, que lograren desallotjar a l'enemic, obligantlo a repassar el riu Quert prop de la platja.

Arribats el «Laya» y «Victoria», cobrirem els tres vaixells els quatre kilómetres de costa en la qual precisament seria la retirada, canonejant a l'enemic en la seva fugida y produintli nombroses baixes vistes, contribuirem també eficasment amb nostres forses.

Hi ha que lamentar ferides sofertes comtestable «Marqués Victoria», Bernal, maniobrant un canó, havent sigut precís amputarli un dit.

Sens novetat durant la nit y el matí de avui. Aprofito sortida «Victoria» que va a Melilla, pera telegrafiar.»

Manifestacions den Canalejas.--Tropes a Melilla

El senyor Canalejas, en unió del ministre de la Guerra, ha estat aquest matí al Palau amb l'objecte de donar compte al rei del darrer despaig rebut de Melilla, cambiant impressions sobre'ls successos que allí venen desenrotllantse.

Aquesta tarde, ha dit el senyor Canalejas, sortirá de Málaga cap a Melilla la brigada que mana'l general Villalón y que fou la que's va repatriar fa poc.

Ara va incompleta, amb uns 2,000 homes; però dintre de dos o tres dies s'haurá completat ja arribant a 3,000.

Pera substituir an aquesta brigada aniran a Málaga forses de la guarnició de Madrid.

El Govern vol tenir a Málaga, Algeciras y Almeria, forses que estiguin a totes hores disposades a embarcar al primer avís del capitá general de Melilla.

Nosaltres, afegia el senyor Canalejas, considerem a les tropes que estan en els punts esmentats com una perllongació de l'exército de Melilla ont poden posarse en molt poques hores.

A Málaga, Almeria y Algeciras, les forses viuen amb més comoditat, no cobren plus de campanya, resultant molt més econòmic pera l'Estat l'abonar els gastos de transport quan sigui precís que'ls gastos a que doncs deixen els pluses.

Aquestes raons són les que'ns portaren a repatriar la brigada Villalón fa algún temps.

L'enviar els 2,000 homes de Ceuta y de la brigada de Málaga, ho ha fet el Govern amb tot y haver manifestant el general Aldave que no necessitava forses y sense esperar els efectes que en l'harca produissin els cástics d'aquests dies pera demanarles.

Contestant a nostres indicacions el general Aldave'ns ha anunciat en un telegrama un resum de ses impressions del curs de la campanya y els seus judicis relatius al pervindre.

El Govern resoldrá en conseqüencia de lo que vegi en aquest informe del capitá general de Melilla.

No obstant, convé que se tingui present que a Melilla hi ha avui 25,000 homes de l'exèrcit además de 1,000 indígenes que constitueixen la policia.

El material d'artilleria es abundant y per lo tant no són justificats els cárregs que per deixadesa fan alguns al Govern.

Amb les forses que sortiran de Madrid aniran també alguns cavalls que fan falta à Melilla.

El senyor Canalejas ha anunciat l'existencia d'un telegrama oficial de Melilla comunicant la mort del coronel del regiment de Melilla y d'altres queles y oficials.

Després el president s'ha lamentat de que mentres les censures són fácils pera la menor distracció del Govern, no sorgeix amb tanta facilitat l'aplaudiment en els casos en que se'n fa acreedor

Aquí está la labor realisada pel Govern a Ceuta, fent desaparèixer el penal y dignificant aquella part del territori espanyol; apenes si la prempsa ha dedicat atenció a l'assumpte de tal importancia y que ha merescut el beneplácit de part de la prempsa extrangera.

Per últim, ha manifestat el president que no tenia noticies de provincies que comunicar.

La contestació de Fransa

Hem sentit assegurar que'l Govern ha rebut del de Fransa la resposta a la nota del senyor García Prieto, que era contestació a son torn de les proposicions franceses en les negociacions sobre'l Marroc.

La nova nota de Fransa sembla que fou contrariat als senyors Canalejas y García Prieto.

Movilisació de tropes

S'ha disposat que la brigada que mana el general Villabon, que está de guarnició a Málaga, embarqui aquesta mateixa nit en port amb destí a Melilla.

Pera substituirla s'envia a Málaga la segona brigada de la divisió reforsada, constituida pels regiments de Wad-Ras y Saboia y manada pel general Manso. Allí esperará ordes.

També surt cap a Málaga el regiment de cavallería de Lusitania que es el de la referida divisió y que estava acantonat al Pardo.

De Sevilla surt igualment cap a Málaga un grupu dels esquadrons del regiment de cassadors d'Alfons XII.

S'han donat les ordes oportunes pera que s'incorporin als respectius cossos tots els soldats que disfruten llicencies trimestrals y de Pasqua.

Informació de l'extranger

Lo del Marroc

Lo que diu en Canalejas

París, 29. — El corresponsal de «Le Temps» a Madrid telegrafia que ha exposat al senyor Canalejas la impressió causada a Fransa per la campanya de certs periódics espanyols contra lo que ells califiquen de instigacions franceses en els aconteixements del Rif.

El senyor Canalejas ha contestat al corresponsal de «Le Temps»: — Nosaltres som els primers sorpresos per l'actitut de certs diarsi espanyols. No necessito dirvos que res ha donat motiu a semblants atacs, que'l Govern espanyol desaprova completament.

El general Luque — ha afegit el senyor Canalejas — no compren que s'hagi pogut donar a les seves paraules la interpretació que se'ls ha donat. El ministre de la Guerra se ya limitar a comunicar els telegrames oficials de Melilla, y les opinions que va expressar són les mateixes dels queles militars del Rif. Lo que hi ha es que aquestes opinions han sigut mal interpretades per la prempsa. Dits oficials varen fer constar senzillament la extranyesa que'ls produí un atac que no esperaven, realisat per contingents organisats y procedents de comarques molt *llunyanes*.

Creu el senyor Canalejas que s'ha donat massa importancia an aquest incident.

Les declaracions erronies atribuides al general Luque seran objecte d'una rectificació oficiosa.

L'acord franc-alemany

Adhesió.-Ponent interí

L'actitut d'Austria

París, 29. — Austria Hongria s'ha adherit a l'acort franc-alemany de 4 de novembre prop passat.

—La Comissió senatorial encarregada de examinar l'acort franc-alemany ha nomenat a M. Poincaré ponent interí.

Viena, 29. — El baró de Ahrenthal, exposant la situació exterior davant de la Delegació hongaresa, s'ha referit al problema del Marroc, dient que Austria Hongria va expressar el desitg de que restessin intactes els tres principis fonamentals de l'Acta de Algeciras; integritat de l'imperi xerifá; igualtat económica y llibertat de comers, y va encaminar tots els seus esforsos a facilitar una solució pacífica.

Havent testimoniat el Govern alemany el seu desitg d'acabar les negociacions sense la intervenció de terceres potencies, el ministre austriac va seguir la negociació amb tanta més confiansa en quant Alemanya el va informar de que'ls seus esforsos tendien a mantenir la igualtat económica y la llibertat de comers.

Austria Hongria — afegeix — va saludar darrer. La política d'Austria Hongria ha estat sempre una política de pau. Unicament amb satisfacció l'acort de 4 de novembre pera mantenir la pau volem aumentar el nostre exército.

Sobre les negociacions

París, 29. — Davant de la Comissió senatorial encarregada de dictaminar sobre l'acort franc-alemany, M. De Selves ha donat lectura als documents sobre Fez.

D'aquests documents resulta que la intervenció francesa va tenir lloc després de gestions concretes dels cónsuls francés, anglés, espanyol yi talió,

Un membre de la comissió ha preguntat si Fransa se va concertar amb Espanya pera fer la marxa en comú.

M. Caillaux li ha contestat, esplicant que Espanya desitjava fer aquesta marxa en comú, peró el Govern francés va preferir obrar tot sol.

A continuació M. De Selves ha donat alguns detalls de les negociacions amb Alemanya.

M. Cambon va refusar algunes pretensions alemanyes, inacceptables, com per exemple, la ocupació de Mogador pels alemanys; y allavors M. Kinderlen-Waechter li va contestar en termes que venien a significar: Si Fransa desitja de debó arribar a un acort li caldrá parlar amb Alemanya d'altres coses que del Marroc», y va pronunciar per primera vegada, segons sembla, la paraula compensacions.

Fransa y Espanya

París, 29. — M. De Selves ha fet, davant de la comissió senatorial que entén en el tractat franc-alemany, una exposició de les qüestions tractades entre Fransa y Espanya desde fi de 1910 fins el mes de juny darrer.

Ha comunicat la correspondencia relativa a l'ocupació de Larache y Alcássar.

M. Poincaré ha fet notar que faltaven cinc pesses referents a les protestes de Fransa per l'ocupació de Alcássar y Larache.

M. De Selves ha promés buscarles.

Resulta de les pesses llegides per M. De Selves que'l soldá va demanar a Fransa que s'associés a la protesta que ell va enviar a Espanya.

M. Cruppi, allavors ministre de Negocis Extrangers, li va fer demanar que no reiterés la protesta.

—M. Cruppi ha demanat esser escoltat per la Comissió.

Els viatges del kaiser

París, 29. — Les autoritats municipals de Sant Remo diuen que al fer el kaiser aquesta primavera un creuer pel Mediterrani fará una visita a Sant Remo y visitará la «villa Zirio», sont va permanéixer durant la seva malaltia.

Anirá també a Génova, Nápols y Mesina, visitant aqueste ciutat d'incógnit, y de Mesina anirá a Corfú.

La revolució a la Xina

Pekin, 29. — El trono ha decidit acceptar una nova conferencia pera la pau.

Ha acordat igualment acceptar la decisió d'aquesta conferencia, sigui la que sigui la forma de govern que la conferencia adopti.

Austria y Turquia

Viena, 29. — El baró de Ahrenthal, a l'exposar la situació exterior davant d'una comissió de la Delegació Hongaresa, ha recordat que'l Govern d'Austria Hongria, desde'l comensament de les hostilitats entre Italia y Turquia se va esforsar en cercar una base que convingués pera l'acabament de la guerra.

Austria Hongria, d'acord amb totes les potencies neutrals, espera que aquests esforsos seran coronats per l'éxit y que'l «statu quo» dels Balkans será mantingut.

El baró de Ahrenthal ha fet vots pera que una pau próxima conservi intactes les forses y l'autoritat de Turquia.

La República de Xina

Sun-Jat-Sen, president

Nankin, 29. — El doctor Sun-Jat-Sen ha sigut elegit president de la República xina.

La guerra italo-turca

Les baixes d'un combat

Roma, 29. — Darreres noticies de Benghazi donen compte de les perdues que turcs y alarbs sofriren el dia de Nadal, arribant a 500, entre morts y ferits, comptantse entre elles alguns queles. Altra noticia diu que algunes tribus alarbs han abandonat el campament turc.

A Tripoli

Roma, 29. — Nombrosos grupus d'alarbs y turcs se concentren cap el Sud de Ainzara.

Circula el rumor de que Muni-Bajá y son antic queie de gendarmeria de Tripoli han sigut assassinats a Garian.

Un alarb procedent de Accara, prop de Birtobras, ha declarat que'ls alarbs havien decidit issar la bandera italiana, y que, en efecte, al veure aproparse les tropes italianes, feren desseguida la senyal de sotsmisió.

Barcos turcs apressats

El «Messagero» publica un despaig de Benghazi en el qual se dona compte de que un vaixell italià ha capturat a tres embarcacions carregades de queviures y de municions pera artilleria.

La tripulnció d'una de les embarcacions tirá contra'ls italains, però fou aviat reduida al silenci y transportada a bordo del vaixell italià.

Se creu que entre'ls individus que componsen la tripulació se troba algún queie turc.

Publicacions

La «Ilustració Catalana» commemora les festes de Nadal amb algun quadro y escultura de la diada, no deixant de rendir el tribut degut a la memoria del gran poeta Maragall que acaba de perdre Catalunya, y ho ha fet publicant un hermós retrat a doble plana del malhaurat escriptor, interessant per tots conceptes.

Les notes d'actualitat completen aquest número, qual text firmen els senyors Miquel S. Oliver, Carles de Fortuny, Joan Arús Colomer y mossén Anton Navarro.

Hem rebut els quaderns 5 y 8 del «Portfolio Fotográfico de España». El primer correspón a Oviedo y el segon a Logroño. En un y altre hi ha els corresponents mapes, nomenclator, vistes, etc., etc.

El darrer número de «La Ilustración Artística», amb son suplement «El Salón de la Moda».

Teatres y Concerts

CÓMIC.—*El hombre de las tres mujeres*, opereta en tres actes de Franz Lehar

Ja ho havem dit diverses vegades, y ho diguerem darrerament a l'estrenarse «La casta Susana»; fent excepció d'aquesta aixerida opereta den Gilbert, que s'aguanta més per la consistencia teatral del seu llibret, interessant y pintoresc, que no pas pel valor musical de la seva partitura, desde que s'ha introduit a l'escena espanyola l'opereta vienesa y entre nosaltres han devingut familiars els noms de Franz Lehar, Oscar Straus, Leo Fall y Eysler, els llibres d'aquestes operetes han sigut tan trivials y de tan defectuosa estructura, que a no esser per la música, que'ls ha fet passar quasi inadvertits, moltes d'elles no haurien pas assolit l'èxit falaguer amb que'l públic les ha rebudes.

D'aquest deplorable gust artístic, d'aquesta manca absoluta d'interès y teatralitat, es de lo que's resenteix «El hombre de las tres mujeres», l'opereta en tres actes den Franz Lehar, estrenada darrerament en el Teatre Còmic.

Aixi se compendrà la fredor y, en alguns moments, l'hostilitat amb que'l públic l'ha rebuda, perquè fins judicada baix el punt de vista musical y amb tot y abundarhi aquella frescor melòdica que tant han popularisat les obres den Franz Lehar, la nova opereta de l'autor de «La viuda alegre» y «El conde de Luxemburgo», no té pas el valor musical d'aquestes esmentades ni tan sols arriba a igualarse amb altres partitures més lleugeres, com per exemple la de les obres «El aldeano alegre» y «La princesa de los Balkanes».

Gipser, secretari d'una agencia de viatges, de Viena, home alegre y emprenedor, que sostè la teoria, de que'l bon viure està en la continua varietat de les coses, es casat amb una dona jove, gentil, elegant y sobre tot ingenua, tal volta massa ingenua, de la que permet la verossimilitut del personatge, però lo suficient pera encaixar amb les conveniencies de l'autor.

El tal subjecte, aprofitant les circumstancies que li ofereix el seu empleu, d'ausentarse molt sovint de la seva muller, té relacions amoroses amb una francesa mestra de educació, resident a París, a qui ha promès paraula de casament, y amb la mestressa d'una fonda familiar anglesa, resident a Londres, a qui ha fet també jurament d'emmaridarshi.

Al comensarse l'obra, Gipser presideix un viatge de recreu a París y Londres, organisat per la seva agencia, y en el que hi prenen part excursionistes de distintes nacions. Arribada l'hora precisa d'empendre'l viatge, Gipser se despedeix de Lori, la seva ingenua esposa. Aquesta, que no veu amb bons ulls els freqüents viatges del seu home, s'entrega en el més amarg desconsol. Però les paraules manyagues de l'aixerit secretari la consencen y el correu especial que ha de conduir l'expedició marxa cap a París en mitg dels crits, les rialles y aplaudiments dels excursionistes.

Tot quedava, així, relativament arranjat, quan heusaquí que Humberg, membre del Consell de l'Agencia de viatges, un vell aixerit, bellugadís, enamorat de les aventures galants, ve a torbar la tranquilitat de Lori, revelantli les relacions amoroses que té'l secretari.—El teu home t'enganya; a París hi té una amant, a Londres una altra. Lori plora, se desespera y, finalment, promet vengarse de l'infidelitat del seu espós.—Vols sorpendrel infraganti?—afegeix alegrement Humberg com si ja saboregés les delicies de aquella probable aventura. D'aquí mitja hora surt un tren cap a París; jo t'acompanyaré y allà't podràs convèncer de l'infidelitat del teu home. Lori accepta la proposició de l'intrèpit Humberg y ambdós emprenen el viatge a la capital francesa, en persecució de Gipser que està ben lluny de sospitar que se li segueixen els passos.

A París es allà ont ens trobem al segon acte, prop l'escola d'educació de Marguerida, la francesa coqueta y espiritual. L'arribada de Gipser «el hombre de las tres mujeres» no's fa esperar, però quan aquest està promotent a Marguerida la seguretat del seu immens amor, compareixen Lori y Humberg y sorprenen les expansions amoroses de la parella.

Estupefacció de Gipser; Humberg, per altra part, intenta excusar la seva presencia. —Ja ho veus, diu, la teva dòna s'ha empenyat en fer aquest viatge.

Gipser, confós, procura calmar l'excitació nirviosa de la seva dòna. La senyora es una cosina... una parenta llunyana...; però Lori no cedeix a les excuses del seu marit y apostrofa durament a Marguerida. Aquesta contesta a Lori amb iguals insults, y entre les dues rivals, Gipser y Hamburg s'originen alguns moments de confusió, moments que el secretari aprofita pera escabullirse y deixarles soles. Però Lori y Marguerida examinen després fredament la seva situació y sentintse per un igual ofeses del cinisme y la desaprensió de Gipser, se conjuren en contra d'ell y se donen les mans en senyal d'amistosa aliansa.

Mentrestant, els expedicionaris que ja han visitat lo milloret de la capital francesa, el «Moulin Rouge» inclosiu, preparen la seva marxa cap a Londres, ont ens hi trobem al tercer acte.

Gipser, creient que tant Humberg, com Lori y Marguerida s'han quedat a París, lo primer que fa a l'arribar a Londres es abandonar als excursionistes y visitar a la seva adorada Olivia, una anglesa «jamona», ben conservada que's tenyeix el cabell y dirigeix insinuants rialletes a tots els parroquians de la seva pensió familiar.

Però mentres Gipser es a descansar de les fadigues y emocions del viatge, compareixen a la pensió Lori y Marguerida, acompanyades d'Humberg que ja comensa a refregarse les mans de satisfacció tot preveient el final d'aquella aventura.

Marguerida, la francesa espiritual, es la que revela a Olivia la veritable situació de Gipser. Aquesta, diu, senyalant a Lori, es la seva muller. Olivia, que tant temps havia acariciat l'idea de casarse amb el secretari, s'indigna y ofereix la seva colaboració a Lori y Marguerida pera venjarse de Gipser. Les tres senyores li preparen la gran sorpresa.

Y quan Gipser, efectivament entra a la sala y cau aclaparat en un divà al veure aquella triple aliansa que'l cobreix dels més durs improperis, les tres senyores li anuncien solemnement que'l deixen de compte».

De tot lo qual resulta que l'aixerit secretari se queda sense Marguerida, que retorna als brassos d'un seu antic amant, comandant de cavalleria; sense Olivia que prefereix la sinceritat amorosa del criat de Gipser, y sense Lori que accepta'ls oferiments del vell Humberg.

Aquest es l'assumpte de la nova opereta que com ja havem dit té una construcció teatral molt defectuosa y no ofereix al mústc situacions gaire apropòsit pera musicarles lluidament.

El desenrotllo apareix completament desligat, incoerent, passantse d'una a l'altra situació, a voltes d'una manera brusca, poc preparada, y, en canvi, en altres, les escenes se succeixen amb una lentitut desesperant.

De la partitura sobressurten un motiu molt delicat del primer acte que la senyoreta Villar canta amb singular acert; un concertant del final del mateix acte, y un temps de vals lent, d'una factura elegantíssima que la senyoreta Montoro y el chor de senyores canten al comensar el segon acte. Hi ha además un altre motiu que serpenteja per tota l'obra amb ben trobades modulacions, y que se distingeix per la delicadesa del seu ritme.

L'interpretació fou acabadíssima per part de les senyoretes Montoro y Villar que sostenen tot el pes de l'obra, y discreta per part dels senyors Viñas, Rubio y Pedrola.

L'empresa presenta l'obra amb tot el luxe y proprietat que's poden exigir, exhibintse espléndides decoracions den Brunet y Pous, que tenen acerts molt notables de colorit y ofereixen magnífics efectes de visualitat.

J. D. V.

ESPECTACLES

Gran Teatre del Liceu. — Funció pera avui dissabte, 30. 22.ª d'abonament, torn par, quinta de dissabtes. Despedida dels célebres artistes senyora Teresina Burchi y Comm. Enrico Nani, amb la darrera representació de l'òpera d'espectacle en 4 actes, «Gioconda», encarregantse del paper d'«Enzo» l'eximi tenor Giuseppe Krismer. A dos quarts de nou.—Demà, diumenge, a la tarde, no hi haurà funció.—A la nit, «La Bohème». — El dilluns, festivitat d'Any Nou, a la tarde, «La Bohème». — A la nit, primera de «Tannhauser», pels célebres artistes senyora Pasini-Vitale y els senyors Raventós, Stracciari y Nicoletti-Kormann. — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE CATALÀ ROMEA

Companyia còmic-dramàtica de l'eminent primer actor

RICARD CALVO

Primera actriu Lola Velázquez.—Avui, dissabte, a un quart de dèu del vespre: el preciós drama en 7 actes, del Duc de Rivas,

D. Alvaro ó la fuerza del sino

magistral interpretació de Ricard Calvo. — Diumenge, tarde, a les quatre, el drama en cinc actes, «La vida es sueño» y «Los chicos de la escuela». — Nit, a un quart de dèu: la joguina «La prueba» y el drama en 4 actes, de Zorrilla, «El zapatero y el rey». — Dilluns, a les quatre tarde, el drama en 7 actes, «Don Alvaro ó la fuerza del sino», magistralment interpretat per Ricard Calvo.—A un quart de dèu del vespre, la preciosa comedia en 3 actes, «El desdén con el desdén» y l'únic èxit de la present temporada a Barcelona, «La losa de los sueños», preciosa comedia en dos actes, del genial Benavente. — Aviat, estrena del drama en tres actes, «La sombra». — Se despatxa a comptaduria.

Teatre Tívoli Avui, programa extraordinari.—LES FLORENCE MASCHERINI, *balladors mondials*. La grandiosa pantomima taurina de costums andaluses en quatre quadros,

Una juerga en Triana

o «Peripecias de dos ingleses en Sevilla» torejantse un hermós toret. — Detalls per cartells.

Eldorado (Teatre de Catalunya). — Companyia Larra - La Riva. — Avui, dissabte, el dialeg «Rosa y Rosita» y la nova comedia disbaratada en tres actes, «¡El cuerpo del delito!». — Demà, diumenge, tarde y nit, repeticions de la funció d'Inocents: «¡El cuerpo del delito!», gran concert dispersador, music-hall, «La enredadera» amb el noi prodigi Rogelito, y la célebre divette Rebeca Liemer. — Dilluns, tarde y nit: «Zaragüeta» y «Los Hugonotes».

Teatre Nou Avui dissabte, 30, tarde, no hi ha funció pera donar lloc a l'ensaig general de «El monaguillo de las descalzas».—Nit, a les nou en punt, secció especial, entrada 30 cèntims. Estrena a Barcelona del melodrama en dos actes y 11 quadros, original y en prosa de don Carles de Larra, intermedis musicals dels mestres Quislant y Badia,

El monaguillo de las descalzas

estrenat amb èxit en el teatre Còmic de Madrid.—A les onze, secció especial, 30 cèntims: l'únic èxit sens igual,

LA CASTA SUSANA

Partitura divina, lletra graciosíssima, gran presentació, interpretació sens igual, èxit personal de Consol Baillo cantant com sols ella sab el bell brindis del champany y l'hermosa cansó de la Susana. — Demà, diumenge, grans funcions tarde y nit.

Teatre Còmic. — Trobantse de pas en aquesta capital, y a pregs de l'Empresa, l'eminent tiple

Felissa Lázaro

donarà tres úniques funcions pera despedirse del públic barceloní.—Avui, dissabte, nit, a un quart de dèu. Entrada 35 cèntims. Programa colossal: primer, «El hombre de las tres mujeres» (3 actes); segon, estrena de

LOS DOS AMORES

de gran èxit a Madrid; tercer, «La viejecita», creació genial de Felissa Lázaro. — Demà, diumenge, grans funcions tarde y nit per seccions. — Se despatxa a comptaduria.

Teatre Apolo Avui, dissabte, a les nou de la nit, èxit extraordinari. Estrena del grandiós drama en 8 actes y 14 quadros, pres fielment de la colossal pelícola «El calvario», pels senyors Artís y Oliveros, titulat

El calvario de una mujer

que serà brillantment presentat. — Diumenge, tarde y nit: «El calvario de una mujer».

Teatre Soriano. — Exit, èxit, èxit de la genial transformista

FÁTIMA MIRIS

Avui, dissabte, a dos quarts de dèu, per primera vegada FÁTIMA representarà una de ses comedies amb la

Decoració transparenta

pera que'l públic pugui veure la rapidesa de les seves transformacions. Además representarà «Una fiesta en Tokio» y «Gran teatro de varietées».—Dissabte, «Geisha». — Aviat, «El Garibaldino».—Se despatxa a comptaduria.

Gran Teatre del Bosc. — Diumenge, 31, a les dèu nit, colossal ball de

ANY NOU

Se nombrarà reina de la festa. A les dotze en punt, gran sorpresa. Regals a les senyoretes. Programes hidromètrics. Local extraordinariament adornat. (Vegintse cartells).

Bohemia Modernista

CASANOVA, 3 y 5

Demà, diumenge, a les onze de la nit, tindrà lloc un GRAN BALL DE GALA, amb illuminació extraordinaria. En dit ball, s'efectuarà el sorteig d'un complet mobiliari de noguera, compost d'un llit, un armari de lluna biselada, sis cadires y un tocador amb els seus accessoris; tot amb una sola sort. Tindran opció tots els números que hem repartit desde el BALL DE CRISANTEMES y inclós els que donarem en el ball d'objectes artístics de demà a la nit.

FRONTÓ COMTAL

Tarde, a les quatre, gran partit a 50 tantos. — Entrada, 1'50 pessetes.

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant

amb calefacció a vapor

Obert dia y nit.—Gabinets particulars. Cuina de primera. — Servei a la Carta y

Coberts desde 5 pessetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling Alleys Cake-Walk, Casa encantada, Palau de cristall, Palau de la rialla, Passeigs, etc.

Entrada, 0'50 ptes.

amb dret a escullir una atracció.

Casino particular - Joes varis

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta.—«Chef» de París. Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TZIGANES

Tramvia directe, sortint cada 20 minuts, desde la cantonada del carrer Craywinkel a LA RABASSADA. Automòbils desde can Gomis a la RABASSADA. Carruatges desde'l Tibidabo a LA RABASSADA. Automòbils de luxe directes, sortint desde enfront a la Porta de l'Angel, cantonada Santa Agna, fins a LA RABASSADA, de onze matí a onze nit.

Concerts

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - 3, GIMJOL, 3

Telèfon 1801

Emporium de bellesa.

Avui, «Bonita noche de boda». Delirant ovació a tota la troupe. exitàs de LA SEVILLITA, exitàs. Succés de NINON-THALIE. — Aquest es l'únic concert que durant les festes se veurà concorregudíssim. — Entrada lliure. — Butaques gratis.—Esmerat servei de restaurant.

ALOÁZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit, GRAN TROUPE DE VARIETÉS. — SARSUELETES COMIQUES. Restaurant a la carta. Servei de 1.er orde, dia y nit

Gran Eden Concert-Assalt, 12

Telèfon 2,461. — *Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre.* — Nit, a les nou. — Grans espectacles. — Entrada lliure.

Cinematógrafs

SALA MERCE - Cine y Grutes

Meravellós Pessebre

Exit mai vist a Barcelona. Tothom visita el magnífic PESSEBRE. Espectacle sorprenent a les GRUTES.

Gran Cinematógraf

pelícoles variades y hermosíssimes, sens rival a Barcelona.—Avui, l'emocionant pelícola, impressionada per artistes barcelonins, «El joyero»

AVUI, CINC ESTRENES

CADA DIA, PROGRAMA NOU

Diumenges y dies festius, secció matinal d'onze a una, amb regals als nens.

Gran Saló Doré

Avui, dissabte, hermòs programa de pelícoles y grans atraccions.

Frema and Partner

jongleurs còmics sèrios.

THE ROISS

amb son número colossal.

SŒURS WITUS

hermoses alambristes y antipodistes. Ovacions continues a la

GITANA DORA y su CHIQUITIN DORO

GITANA DORA y su CHIQUITIN DORO

GITANA DORA y su CHIQUITIN DORO

amb un programa especial pera aquest públic. — El 3 de janer, aconteixement artístic a benefici de la

GITANA DORA

El 8 de janer, debutaran 6 hermoses senyoretes... — El 23, gran debut colossal...

DIORAMA Avui, dissabte, dia 30, grans estrenes

LAS CEREZAS

«Bailes andaluces», «Maximino tiene el cólera», «La favorita abandonada» y altres.

DIVERSIONS PARTICULARS

Mundial Palace. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50 Els divendres, bouillabaise. Dissabtes, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

29 de desembre de 1911

Moviment de Borsa

BORSA DE MADRID

Interior comptat	.....
— fi de mes	85'45
— — pròxim	85'75
Amortisable 5 per 100	101'15
— 4 per 100	... ..
Banc d'Espanya (accions)	457'00
Accions Tabacalera	298'00
Riu de la Plata	494'00
Sucrera preferents	.....
— ordinaries	16'00
— obligacions	.....
Francs	.....
Lliures	.....

BORSA DE BARCELONA

Cotisació oficial

	Oper.	Diner	Paper
Londres, 90 dies vista	.....	28'70	.....
— xec	28'25	.....	27'25
París, xec	6'05	.....	6'05
Madrid y plasses banca, a 8 d/v.	.....	0'38	.....

Efectes públics espanyols

	Oper.	Diner	Paper
Deute Inter. fi de mes (janer).	.. ..	85'80	85'425
— — f pròxim	85'85	85'80	85'825
— — comp., serie A	86'35	.....	.....
— — — — B	88'20	.....	.....
— — — — C	85'05	.....	.....
— — — — D	85'70	.....	.....
— — — — E	85'35	.....	.....
— — — — F	85'30	.....	.....
— — — — G. H.	87'75	.....	.....
— — — dif. series	.....	.....	.....
— Amort. fi mes (15 feb.)	.....	.....	.....
— — comp., serie A	101'30	.....	.....
— — — — B	101'20	.....	.....
— — — — C	101'15	.....	.....
— — — — D	101'10	.....	.....
— — — — E	.....	.....	.....
— — — — F	.....	.....	.....
— — — dif. series	.....	.....	.....
— Amort. fi de mes (janer)	.....	.....	.....
— — comp., serie A	.....	.....	.....
— — — — B	.....	.....	.....
— — — — C	.....	.....	.....
— — — — D	.....	.....	.....
— — — — E	.....	.....	.....
— — — — F	.....	.....	.....
— — — dif. series	.....	.....	.....
Empréstit Diputació Prov	100'50	100'25	100'50
Port de Melilla y Xa arines	.....	107'50	108'00

Obligacions comptat

	Oper	Diner	Paper
Nord d'Esp., prior. Barcelona	.....	.....	.....
— Lleida, Reus, Tar	.....	.....	.....
— Villalba a Segovia	.....	96'65	96'85
— esp. Alm. Val. Tar	96'75	96'85	96'15
— Osca a Fr.ª, alt. lín	.....	85'85	96'15
Mines Sant Joan Abadesos	.....	81'85	82'15
Tarragona a Barc. y Fransa	.....	59'00	59'25
Madrid, Sarag. Alic., serie A	.....	104'25	104'75
— — — B	.....	101'65	101'85
— — — C	96'80	96'35	96'65
— — — D	.....	95'15	95'35
Madrid a Barcelona, directes	.....	.....	.....
— — Reus a Roda	.....	57'00	57'50
Alm. Val. y Tarrag., no adher	.....	63'25	63'75
— — adherides	79'85	79'85	79'00
Mad. Zam. Ox. Vigo, em. 1880	... .	43'75	44'00
— — — 1883	.....	43'75	44'00
— — serie G y H	80'00	79'75	80'25
Asturias, Gal. y León, 1.ª serie	.....	.....	.....
— — 2.ª hipo	.....	.....	.....
Valladolid a Med. de Rioseco	.....	.....	.....
Madrid, Cáces. Port., serie 1.ª	.....	104'50	105'00
— — — 2.ª	.....	104'50	105'00
— — — 3.ª	....	96'50	97'00
— tots els cent. impars	.....	96'50	97'00
Basc-Asturià, 1.ª hipoteca	.....	.....	.....
— 2.ª —	....	.....	.....
Cariñena a Saragossa	.....	.....	.....
Olot a Girona	....	94'25	94'75
Companyia General Tramvies	94'50	94'25	94'75
— Au. Tr. Bar. Ens. G.	.....	.....	.....
— Tr. Bar. S. A. y ext	.....	96'50	97'00
— Barc. Elec. (janer)	93'50	93'00	93'50
— — (abril)	.....	.....	.....
Companyia Transatlàntica	94'15	94'00	94'25
Canal d'Urgell	....	77'50	78'00
Soc. Gen. Aigües Barc. (janer)	.....	.....	.....
— — — (abril)	.....	.....	.....
Comp. Gen. Tab. de Filipines	.....	100'25	100'75
General Sucrera d'Espanya	.....	.....	.....
Port de Barcelona, emp. 1905	.....	.....	.....
— — — 1908	.....	.....	.....
— — Circul. 1909	.....	.....	.....
— — — 1910	.....	.....	.....
— — — 1911	.....	.....	.....
Port de Tarragona	.....	103'35	103'85
Bonos pref.—Comp. reg. Ebre	.....	92'50	93'00
Foment Obres y Construc	.....	98'75	99'25
Comp. Cotxes y Automòbils	.....	99'50	100'00
Siemens Schuckert, Ind. Elec	.....	98'50	99'00
Societat Valenciana Elec	.....	101'25	101'75
Navegació y Industria	.....	92'00	92'50
Societat Carbons de Berga	.....	90'00	90'50

Accions fi de mes

	Oper.	Diner	Paper
Banc Hispano Colonial	.....	.....	.....
— Prestams y Descomptes	.....	.....	.....
Catalana General de Crèdit	.....	.....	.....
Societat de Crèdit Mercantil	.....	.....	.....
F. C. Med. a Zam. y Or. a Vigo	19'15	.....	.....
— Nord d'Espanya	95'85	95'95	96'00
— Madrid a Sarag y Alac	94'90	94'85	94'90
Comp. Reial Canalisació Ebre	.. ..	.....	.....
Ferrocarrils Andalusos	.....	.....	.....

BORSI Y CANVIS

Informació de la casa Fills de F. Mas Sardá, *Rambla del Mitj, 22.*

Borsí del matí

	Obre	Tanca
Interior. fi de mes	85'85	85'50
Alacants, fdem	94'45	94'40
Nords, fdem	95'85	95'55
Orenses fdem	.....	.....
Colonials, fdem	.....	.....
Cotons	N/D.	.....

Borsí de la tarde

	Obre	Tanca
Interior, fi de mes pròxim	85'78	85'75
Alacants, fdem	94'75	94'80
Nords, fdem	95'80	95'90
Orenses, fdem	.....	.....
Colonials fdem	.....	.....
Banc Espanyol de l'Illa de Cuba	.....	.....
Cotons	N/D.	.....

Canvis de moneda

Alfons	7'60	p. 100
Isabel	10'60	—
Unses	7'70	—
Or de quatre durus	7'10	—
Or de un y dos durus	5'60	—
Dollars	10'60	—
Lliures esterlines	27'02	p. 100
Francs	7'75	p. 100
Marcs	132'50	—

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del Centro Algodonero de Barcelona.

Liverpool, 29 *de desembre*

	Anterior Tanca	Obre	Avui 2.ª	3.ª	Tanca
Disponible	5 03	....	5'01	....	....
Desembre	4'88	Nom.	....	Nom.	Nom.
Desembre-Janer	4'88	4'84	4'85	Nom.	4'91
Janer-Febrer	4'88	4'84	4'85	4'87	4'91
Febrer-Mars	4'90	....	....	....	4'94
Mars-Abril	4'92	4'88	4'89	4'91	4'96
Abril-Maig	4'94	....	....	....	4'98
Maig-Juny	4'97	4'93	....	....	4'99
Juny-Juliol	4'99	....	....	Nom.	5'01
Juliol-Agost	5'01	....	....	....	5'03
Agost-Setembre	5'02	....	....	....	5'05
Setembre,-Octubre	5'03	....	....	....	5'06
Octubre-Novembre	5'03	....	....	....	5'07
				....	5'08

Alexandria, 29 *de desembre*

	Ant.-Obre	Avui-Obre
Janer	15 5/16	15 3/32
Març	15 9/32	15 1/16

Débil.

Nova-York, 29 *de desembre*

	Anterior Tanca	Obre	Avui 2.ª	Tanca
Disponible	9'35	....	....	....
Desembre	8'91	8'85	8'82	....
Janer	8'72	8'65	8'73	....
Mars	8'89	8'89	8'92	....
Maig	9'00	9'02	9'04	....
Juliol	9'11	....	....	....
Agost	9'12	....	....	....
Octubre	9'26	....	....	....

Nova-Orleans, 29 *de desembre*

	Anterior Tanca	Obre	Avui 2.ª
Disponible	9 1/8	....	....
Desembre	9'05	Nom.	9'05
Janer	8'94	8'93	8'98
Març	9'02	9'00	9'05
Maig	9'13	Nom.	9'17
Juliol	9'28	....	....
Agost	9'25	....	....
Octubre	Nom.	....	....

Arribades als ports dels Estats-Units 48,000 balles en 1 dia, contra 49,000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors Reials de Comerç de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Procedencia	Middling fair	Fully good midd.	Good Middling
N.-Orl.-Texas	158 a 158	150 a 152	144 a 146
Altres ports	... a ...	148 a 150	143 a 146

Societats y Ferrocarrils

Companyia dels Ferrocarrils de M. S. A.—Kilometres en explotació: Xarxa antiga, 2,945; Xarxa catalana, 719. Tota la Xarxa, 3,664.

Ingressos dels dies 1 al 10 de desembre:

	1911 Ptes. Cs.	1910 Ptes. Cs.	Diferencia Ptes. Cs.
Xarxa ant.	2.433,129'04	2.239,872'34	193,256'70
Xarxa cat.	929,176'90	849,003'27	80,173'63
Totals	3.362,305'94	3.088,875'61	273,430'33

Ingressos desde 1 de janer al 10 de desembre:

	1911 Ptes. Cs.	1910 Ptes. Cs.	Diferencia Ptes. Cs.
Xarxa ant.	82.830,359'61	81,433,552'05	1.396,817'56
Xarxa cat.	29.055,547'37	28.228,167'63	827,379'93
Totals	111.885,918'98	109.661,719'73	2.224,197'25

Barcelona, 28 de desembre de 1911. — El secretari del Comité, *Felip Blanc*.

OBSERVACIONS ATMOSFÈRIQUES

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat anotà ahir els següents datos:

Hores de observació	Barómetre al nivell mar	Temperat. a l'ombra	Direcció del vent	Humitat relativa	Clase de núvols	Quantitat de núvols
9 m.	758'50	14'6	O	66	CK	0'2
3 t.	756'91	15'2	OSO	71	CKS	0'6

Hores	Temperatura Màxima		Temperatura Mínima		Velocitat del vent	Aigua evaporada	Pluja en milim.
24	Sol	27'2	Omb.	8'0	257	2'82	0'00
	Omb.	17'3	Refl.	6'0			

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 tel.

PERA JOGUINES Y OBJECTES D'ESCRIPTORI

Gran Bazar París

20, PELAI, 20

Preu fixo Entrada lliure

PASSEIG DE GRACIA, 18 **BASTIDA** CANUDA, 7

Regalo als meus clients un automòbil-berlina, de luxe, últim model, de les millors marques

En ambdúes cases s'entregarà un bitllet per cada 5 pessetes de gasto, en el que's donen els detalls del sorteig amb la rifa de Madrid.

CAMISERIA — CORBATERIA — GENRES DE PUNT

Única casa que amb preus incomparables serveix els articles de "grand chic„ de París y Londres

ESPECIALITATS DE LA CASA

100,000 parells guants anglesos a	1'95 Ptes
100,000 bufandes llana «gran chic»	1'65 »
100.000 corbates pales grans, tot seda	1'65 »
Ermilles panyet llis, gran fantasia	4'95 »
Pantalons xeviot, girats de baix	11'95 »
Trajos punt anglès, a	5'50 »
Impermeables anglesos	35 »
Gorres angleses	5 »

Hores de despatx: de nou matí a tres quarts de vuit de la nit

ESQUELES MORTUORIES

Se n'admeten encàrrecs fins a les tres de la matinada

FORA PÈL MOIXÍ

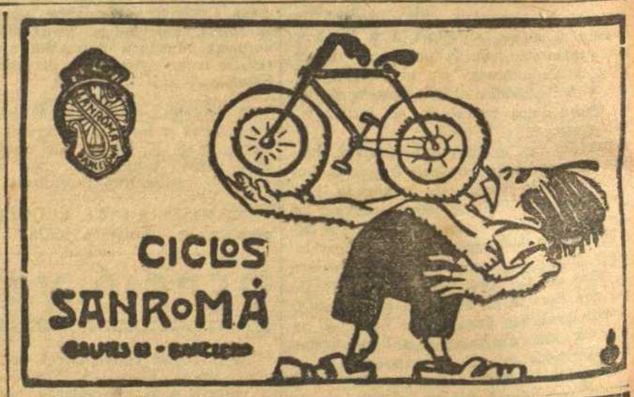
El POLVOS COSMÉTICS DE FRANC treuen en pocs minuts el pèl de qualsevol part del cós, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita'l cutis. Aquest depilatori es utilíssim a les senyores que tinguin pèl moixí (vello) a la cara y brassos, pera que així puguin destruirlo. — S'envia certificat per correus al per endavant se reben UN POT, 2'50 ptes. — En LLIURANSA de Giro 3'50 ptes. Mutu o segells de correu.

Farmacia Borrell

CONTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52. - BARCELONA

HERNIES (trencadures). TRACTAMENT RADICAL: no más accidents que fassin necessaria intervenció quirúrgica (TALLS DE BISTURÍ), amb no usar armotostes, braguers y vendatges de basar ni els propalats en anuncis y reclams. Els incalculables y altament reconeguts beneficis del PROTOTIPO DEL TRACTAMENT NO OPERATORI (amb reial privilegi — tres patents d'invenció), per la Reial Academia de Medecina y Cirurgia llaurejat, garantisen comoditat incomparable, retenció absoluta y la curació en poc temps. Despatx de l'autor, especialista PERE RAMON: CARME, NUM. 38, PIS PRIMER, BARCELONA Demanis gratis «FARO LUMINOSO PARA LOS ENFERMOS».

PIANOS Y HARMONIUMS de lloguer, desde 8 fins a 15 pessetes al mes Carrer del Bruc, núm. 70 entresol, primera

VI VERMOUTH

MARTINI & ROSSI

DE TORINO

La marca més acreditada en el mercat mundial. Se consum en cinc cases reials d'Europa. Producció anyal: 20 milions de litres. Catorze grans dipòsits en diferentes ciutats del món.

Despatx de la sucursal-dipòsit pera Espanya: Rambla de Catalunya, núm. 67

LO INCREIBLE

Calsat pera senyor

Tot cosit, sistema AMERICÁ, el més acreditat per sa solidesa, al PREU ÚNIC de pessetes 10'50

CARRER ESDUDELLERS, N.º 6 (PROP LA RAMBLA

Sucursals: *Ronda Sant Antoni, núm. 70* *Salmerón, núm. 17 (Gracia)*

MOBLES DE A. DIRAT

EXPOSICIÓ PERMANENT. — DORMITORIS, MENJADORS, SALONS DESPAIG. — ESPECIALITAT EN ELS D'ESTIL ANGLÉS. — Mendizábal, 28 y 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54

SE COMPRA tota classe de mobles, pianos, caixes de capdals y diversos objectes. Tapineria, 56.

Després de dinar y sopar, una tassa de thé tila amb un paperet dels

POLVOS ESTOMACALS CASADESÚS

del Dr. QUIXART

Facilita la digestió y cura dispepsies, gastralgies, vòmits de l'embràs, etc. 1'50 pessetes capsa. Are del Teatre, número 21, y farmacies.